

Morning E-Magazine

April , 2017

OPINION [17]

လက်ရှိအလုပ်အကိုင်နှင့်အနာဂတ်အခွင့်အလမ်း

[28] SCIENCE

စကြဝဠာအပေါ် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာသော ကျွန်တော်တို့ အမြင်

INTERESTS [40]

စိတ်ပိုစီးမှုတွေကို ဘယ်လိုထိန်းချုပ်မလဲ?

Contents

Editorial

3 သတင်းတုများ၏ သားကောင် မဖြစ်စေချင်။

Life Style

4 လွတ်လပ်သော ဘဝ၊ လွတ်လပ်သော အောင်မြင်မှု

6 ပြီးဆုံးသွားပြီးဆိုတာ ... လက်ခံပါ။

8 ဖိနပ်နှင့်ဦးထုပ်

10 ရင့်ကျက်သူဖြစ်ဖို့

Opinion

11 ခေတ်ဟောင်းတော်လှန်ရေး

14 ဝေဖန်ခံရသည် ဖြစ်စေ၊ ပုတ်ခတ်ခံရသည် ဖြစ်စေ၊

17 လက်ရှိအလုပ်အကိုင်နှင့် အနာဂတ်အခွင့်အလမ်း

Science & Tech

20 တွင်းနက်များ

22 ဆွဲငင်အား

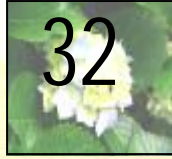

25 ကမ္ဘာကြီးဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာ သလဲ။

28 စကြဝဠာအပေါ် အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲ လာသော ကျွန်တော်တို့ အမြင်

Short Story

32 အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ... ချစ်၍

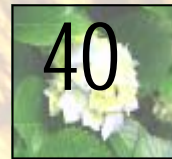
Interests

36 အသင်းအဖွဲ့တွေမှာ ရှိနေသင့် တဲ့ အခြေအနေ (၄) မျိုး

38 တန်ဖိုးရှိသောအရာလေးများ

40 စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို ဘယ်လိုထိန်းချုပ်မလဲ ?

42 Book of the Month

“ သတင်းတုများ၏ သားကောင်မဖြစ်စေချင် ”

Editorial

နိုင်ငံအတွင်း နည်းပညာ၏အရှိန်အဟုန်မြင့် ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာမှုနှင့်အညီ ကောင်းမွန်သော အကျိုးစီးပွား များစွာ ဖြစ်ထွန်းလျက်ရှိသည်။ ထို့အတူ အသုံးပြုသူတို့၏ နည်းပညာကို တလွဲအသုံးချခြင်းကြောင့် မလိုလားအပ် သော ကိစ္စရပ်များလည်း တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးပွားလျက်ရှိ သည်ကို သတိပြုသင့်သည်။

ယခုအခါ သတင်းအချက်အလက် စီးဆင်းမှုသည် ယခင်ကထက် ပိုမိုမြန်ဆန်လာသည်။ ထိုအချက်ကို အသုံး ပြု၍ မသမာသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖွဲ့အစည်းတို့က မလို လားအပ်သော ပြဿနာများကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖန်တီး နေကြပြီး နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့ကို နှောင့်ယှက် နေကြသည်။

ယခုအခါ သတင်းအချက်အလက် အမှား တို့သည် လူမှုကွန်ရက်များပေါ်၌ များစွာ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိ သည်။ ထို သတင်း အချက်အလက်များကို လူမှုကွန်ရက် စတင် သုံးစွဲခါစ ကျေးတော ရွာတို့မှ တောသူတောင်သား တို့ ဖတ်မိလာကြပြီး အဟုတ် ထင်လာကြသည်။ ထိုသူတို့ မှာ သတင်းတု ဖြန့်ဝေသူတို့၏ အဓိက ပစ်မှတ်ဖြစ်လာ သည်။ ဤသည် မှာ အလွန် ကြောက်စရာ ကောင်းသော ဦးနှောက်အဆိပ်ခတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း သတင်းတစ်ခုကို တွေ့ပြီဆိုလျှင်

ဘယ်သူက ဘယ်သူကို ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ ဘာလုပ် ဘာကြောင့် စတဲ့ သတင်းအစိတ်အပိုင်းများကို ဦးစွာဆန်း စစ်ဖို့လိုသည်။ ထို့နောက် တရားဝင်သတင်းဌာန တစ်ခုခု က တင်ထားသည်လား၊ တရားဝင်မဟုတ်တဲ့ တစ်ခုခု က တင်ထား သည်လား စိစစ်ဖို့လိုသည်။ သို့မှသာ သတင်း တုများ ၏ သားကောင်အဖြစ်မှ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ လွတ် မြောက်နိုင်မည်။

သတင်းအချက်အလက်အမှားများတွေ့လျှင်လည်း သတိထားမိသူတို့က ဝင်ရောက် ထောက်ပြရန် လိုအပ် သည်။ သို့မှသာ သတင်းအမှားဖြစ်ကြောင့် လူအချို့ သိရှိ သွားမည်။ ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ဆင့်ပွားပျံ့နှံ့ပြီး သတင်း အမှားဖြစ်ကြောင်း လူအများ သိရှိသွားနိုင်သည်။

သတင်းအချက်အလက်အမှားများကိုထိန်းချုပ်ရန် ခက်ခဲသည့်အတွက်တရားဝင်မီဒီယာများမှထုတ်ပြန်သည့် သတင်းများကိုသာ ဖတ်ရှုပြီး ချင့်ချိန်ယုံကြည်ရန် တိုက်တွန်း လိုက်ရပါသည်။

လွတ်လပ်သောဘဝ၊ လွတ်လပ်သော အောင်မြင်မှု

စာရေးသူ - တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

ပြိုင်ပွဲ ဟူသည် အနှိုင်း အရှုံး အပေါ် အခြေခံသည်။ ထိုသို့မှ မဟုတ်လျှင် ပြိုင်ပွဲနှင့် တူတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ကြီးမားသော အတ္ထုကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ပြိုင်ပွဲများရှိသကဲ့သို့ သေးငယ်သောအတ္ထုကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ပြိုင်ပွဲများလည်း ရှိပေသည်။ အချို့ သော ပြိုင်ပွဲများသည် ရှုံးရှုံးနိုင်နိုင် မည်သည့် စိတ်ခံစားမှုမျှ မဖြစ်၊ အချို့သော ပြိုင်ပွဲများသည် မျှော်မှန်းသလို ဖြစ်မလာခဲ့လျှင် ပြင်းထန်သည့် စိတ်ဒဏ်ရာများ ရနိုင်သည်။ လူပေါင်းများစွာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်သည့် ပြိုင်ပွဲ များသည် လူအချို့ကို အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ပို့ပေးနိုင်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ပြိုင်ပွဲများနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ကျောင်းနေစဉ် အရွယ်က စာတော့ မပြိုင်ဘူး ပေါက်ကရကျ ရှေ့ဆုံးက ဟု ဆရာ၊ ဆရာမများ ပြောသည်ကို ကြားခဲ့ဖူးသည်။ စာပြိုင်ခြင်းမှာ ကောင်းမွန်သောအခြေအနေတစ်ခုလား။ မိမိဘာသာ မိမိထူးချွန်အောင် ကြိုးစားခြင်းနှင့် တခြားသူ တစ်ယောက်ထက် သာအောင် ကြိုးစားခြင်း မည်သည်ကပို၍ကောင်းသနည်း။

အချို့သော အောင်မြင်မှုများသည် ပြိုင်ပွဲ တစ်ခုပေါ်သာ အခြေခံသည်။ ပြိုင်ပွဲမရှိလျှင် ထိုအောင်မြင်မှုလည်း မရှိနိုင်။ ဥပမာ ဘောလုံး အားကစား၊ ဘောလုံးအားကစားသည် ပြိုင်ပွဲများသာ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်နေရခြင်း ဖြစ်၍ အောင်မြင်မှုသည် ပြိုင်ပွဲထဲ၌သာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲ အထောက်အပံ့လိုသည်။ အချို့သော အောင်မြင်မှုများသည် ပြိုင်ပွဲ အထောက်အပံ့ ယူနိုင်သော်လည်း ၎င်းအထောက်အပံ့ မရှိလည်းဘဲ မိမိဘာသာ အောင်မြင်မှုကို ပုံဖော်နိုင်သည်။ ဥပမာ အဆိုတော်၊ သရုပ်ဆောင်၊ စာရေးဆရာ စသဖြင့် ။

စာရေးသူ သိထားသော အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခု ပြောပြ လိုသည်။ တစ်ခါတုန်းက စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ခရီးသွား ဆောင်းပါးပြိုင်ပွဲ တစ်ခု ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုပြိုင်ပွဲကို ကျောင်းသားလူငယ်လေးတစ်ယောက် ကြိုးကြိုး စားစား ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၎င်း လူငယ်လေး ဆုကြေးငြာခြင်း ခံရသည်။ သို့သော် အငြင်းပွားဖွယ်၊ သံသယဖြစ်ဖွယ်၊ နားမလည်နိုင်ဖွယ် အခြေအနေများနှင့်အတူ ဆုပေးပွဲ အခမ်းအနား ကျင်းပခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဘာမှဆက် မဖြစ်တော့ဘဲ ပြီးဆုံး သွားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ကတည်းကစပြီး ထိုလူငယ်လေး စာရေးခြင်းမရှိတော့ဘဲ ယခုအသက် (၆၀) ကျော်ရောက်သည့် အချိန်မှသာ ကဗျာများ ပြန်ရေးလာခဲ့သည်။

နောက်တစ်ခုက စာရေးသူ၏ ရူးသွပ်သွပ် အတွေးတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ ယနေ့ လူငယ်များကြား ရေပန်းစားနေသည့် အဆိုတော် G Fatt သည် အသံကောင်းသော အဆိုတော် တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဟု အချို့ဝေဖန်ကြသည်။ G Fatt ကိုယ်တိုင်လည်း အင်တာဗျူး တစ်ခုတွင် ဝန်ခံ ထားသည်။ G fatt ကို တိုက်ခိုက်လိုစိတ် မရှိပါ။

G fatt သည် မအောင်မြင်သေးသည့် အချိန်ကတည်းကပင် သီချင်းများ ရေးသားပြီး ဂီတအပေါ် ရူးသွပ်စွာဖြင့် ဇွဲမလျော့ဘဲ မကောင်းဘူးဟု ဝေဖန်ခံနေရသော သူ့ရှိသည့် သူ့အသံနှင့် ကြိုးစားသီဆိုခဲ့၍သာ ယခုကဲ့သို့ အောင်မြင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ မရူးသွပ်ဘဲ နမည်ကြီး သီချင်းဆို ပြိုင်ပွဲများသာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နေခဲ့မူ အသံစစ်သည့် အဆင့်မှာတင် ပယ်ချခြင်းခံနေရမည်မှာ မလွဲပေ။ ထိုအခါ သူ့ရည်မှန်းချက် ဖြစ်သည့် အဆိုတော် အိမ်မက်အတွက် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟူသော သံသယများမွေးဖွားလာတော့မည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာလျှင် G fatt သည် ယခုကဲ့သို့ အောင်မြင်သော အဆိုတော် တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ဦးမှာလား။ ၁၀၀% တပ်အပ် ပြောဖို့ မလွယ်ကူတော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြိုင်ပွဲတစ်ခု၏ အရည်အချင်း ဆိုသည်ထက် အဖြေရလဒ်သည် ဒိုင်အဖွဲ့၏ အယူအဆ လွှမ်းမိုးမှုနှင့် အခြား လွှမ်းမိုးမှုများစွာ ရှိနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲများကြောင့် လူအချို့ အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းနိုင်သည်။ လူနည်းစုသည် အောင်မြင်မှုကို ပြိုင်ပွဲများမှ တစ်ဆင့် ရယူသွားနိုင်သည်။ ထိုသူတို့ကို အားကျ၍ ထိုသူတို့ နည်းတူ ကြိုးစားမည်ဆိုလျှင် သင်လည်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် အောင်မြင်ကောင်း အောင်မြင်လာနိုင်သည်။ သို့သော် တခြားသူတို့ထက်သာရန် လိုအပ်သည်။

ပြိုင်ပွဲမဝင်ဘဲမိမိအောင်မြင်မှုအတွက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြိုးစားနေသည့် သူတစ်ယောက်အတွက် မည်သူ့ထက်မှ ပိုတော်စရာမလိုပါ။ ထိုကဲ့သို့သော သတ်မှတ်

ချက်များကို ဂရုစိုက်ရန်မလို၊ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှလည်း သက်ရောက်ခြင်းမရှိ။ မိမိအတွက် တစ်ခုတည်းသော အားသာချက်မှာ မိမိ ဖြစ်နေခြင်း ဟူသည့် အကြောင်းတရားပင် ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲများကြောင့် အချို့ အောင်မြင်သွားကြသည်။ ပြိုင်ပွဲများကြောင့် အချို့ ကျဆုံးသွားကြသည်။ ပြိုင်ပွဲများကြောင့် အများစု ဘာမှဆက်မဖြစ်တော့ချေ။ အောင်မြင်မှုဟူသည် ပြိုင်ပွဲ တစ်ခုတည်းကသာ လာနိုင်ခြင်းမဟုတ် နေ ရာ တိုင်း က လာနိုင်သည်။ ဆန္ဒရှိမယ် ဆိုရင်ဖြင့် လွတ်လပ်သော ဘဝနှင့် လွတ်လပ်သော အောင်မြင်မှု တို့ကို လွတ်လပ်စွာ ဖန်တီးနိုင်ကြပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလျှက်။

ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့်
တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

ပြီးဆုံးသွားပြီဆိုတာ ... လက်ခံပါ။

ခင်ခြူးသာ

တချို့အရာတွေဟာ ကိုယ်ကြိုးစားခွင့် မရှိတော့ဘူး။ ကိုယ်လည်းသေချာ မကြိုးစားနိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ်နဲ့လည်း ဘယ်လိုမှ ဆီလျော်မှုမရှိတော့ဘူးဆိုရင် စိတ်လျော့လိုက်ပါ။

ငါလုပ်နိုင် သေးတယ်၊ ငါပြင်ဆင်နိုင် သေးတယ်၊ ငါကြိုးစားနိုင်သေးတယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ အတိတ်ထဲမှာ အချိန်တွေ ဖြုန်းတီးမပစ်ပါနဲ့။ ကိုယ်ဘယ်လောက် ကြိုးစားပါစေ ကိုယ့်အတွက် မဟုတ်တော့တဲ့ အရာတွေအတွက် ထည့်စဉ်းစားနေတာဟာ မိမိကိုယ်ကိုဒုက္ခပေးခြင်း၊ သစ္စာဖောက်ခြင်းပါ။

တချို့အရာတွေဟာ သစ္စာစောင့်သိပြီး အမြဲတစေ ကြိုးစားမျှော်လင့်နေဖို့ ထိုက်တန်တယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့အရာတွေကတော့ သစ္စာစောင့်သိမှု၊ မိမိကြိုးစားမှုနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး။ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှအကျိုးမပြုတော့တဲ့ ကိစ္စတွေကို အတိတ်မှာ ထားပစ်ခဲ့လိုက်ပါ။

တချိန်ချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့ အဆင်ပြေ လာမှာပါ။ စောင့်ကြည့်ရမှာပေါ့ ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ အတိတ်ကနေ မထ နိုင် သရွေ့အနာဂတ်ပျောက်နေလိမ့်မယ်။ ကိုယ်နဲ့မဆီလျော်တဲ့ အရာတွေက ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ဖို့ မထိုက်တန်ဘူး။ ဒါကြောင့် တချို့ကိစ္စတွေကို

"ဒါက ပြီးဆုံးသွားပြီ ငါနဲ့မသက်ဆိုင်တော့ဘူး၊ ငါကြိုးစားလို့ မရတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့်ငါနဲ့ဆိုင်တာ ငါလုပ်ရမယ်၊ ကြိုးစား စရာအသစ်၊ အခွင့်အလမ်းအသစ်၊ ဘဝအသစ်အတွက် ပုံဖော်ရတော့မယ်" ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ကိုယ့် Life plan အသစ်တစ်ခုကို ပုံဖော်ရမယ်။

ဘဝဆိုတာတစ်နေရာတည်းမှာရပ်မနေဘူး။ အနေအထား တစ်ခုတည်းမှာ ရပ်မနေဘူး။ ကြိုးစားမှု တစ်ခုတည်းမှာ ရပ်မနေဘူး။ ကိုယ့်ခွန်အားအလျောက် ကိုယ့်အောင်မြင်မှုကိုယ် ပုံဖော်နိုင်သေးတယ်။ ကလေးဆန်တဲ့ လူတွေနဲ့ မပက်သတ်ပါနဲ့။ စရိုက်ဆန်တဲ့ လူတွေနဲ့ မပျော်မွေ့ပါနဲ့။ လူ့စည်း ဘီလူးစည်းမသိတဲ့လူတွေနဲ့ မိတ်ဆွေမဖွဲ့ပါနဲ့။

ကိုယ်ဘယ်လိုလူဆိုတာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က စကားပြောတယ်။ ကိုယ့်အရည်အသွေးကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကပြောတယ်။

ဘဝမှာ ပျော်စရာအနာဂတ်တွေ အများကြီး ရှိတယ်။ လုပ်စရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ ကိုယ့်အပေါ် ခဏခဏ စော်ကားတဲ့ အတိတ်ထဲမှာ မနေပါနဲ့။ အရည်အသွေး နိမ့်တဲ့အရာတွေကို မမက်မောပါနဲ့။ လောကမှာ ကိုယ်မရွေးချယ်လည်း ရလာမယ့် တန်ဖိုးတွေအများကြီး

ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တန်ဖိုးထားတတ်ဖို့ တော့လိုတယ်။

ကြိုးစားတိုင်း ကိုယ်မပိုင်ရတဲ့အခါ နှမြောတသပြီး ထပ်မမျှော်လင့်ပါနဲ့။ အချိန်တွေကုန်ပါတယ်။ ပြီးဆုံး သွားပါပြီ။ ဘယ်တော့မှ ပြန်လှည့်လို့မရတော့ဘူး။ ကိုယ်နဲ့ လည်း မသက်ဆိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ်တန်ဖိုးထား လေးစား ရပြီး ကိုယ်တကယ်ပိုင်ဆိုင်ရမယ့် အရာတွေအတွက် ခွန် အားမွေးလိုက်ပါ။

ဘဝမှာအေးအေးချမ်းချမ်းနေချင်ရင် အမှန်တရား တွေကို လက်ခံနိုင်ဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် ထပ်ကြိုးစားလို့ မရတာတွေကို ပြီးဆုံး သွားပြီလို့ လက်ခံလိုက်ပါ။ အကယ် ၍ ကိုယ်မှားခဲ့တာရှိရင် အဲ့အမှားကို ရဲရဲတာဝန် ယူပါ။ ပြင်ဆင်ပါ။

ဒီလိုဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲကျေနပ်နေလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ဟာအမြဲ စိတ်ချမ်းသာနေရ လိမ့်မယ်။ ။

ချစ်တဲ့
ခင်ချေးသာ

ဖိနပ်နှင့်ဦးထုပ်

မောင်မြင့်ဝင်း

ကျွန်တော်တို့စိတ်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ့်အပေါ် တကယ် သစ္စာရှိတဲ့ သူတွေရဲ့ ကောင်းကွက် လေးတွေ ကျေးဇူး တရားလေးတွေကိုမေ့လျော့နေတတ် ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီစိတ်လေးတွေက ဦးထုပ်ကလေးနဲ့ ဖိနပ် ကလေး တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်နဲ့တူပါတယ်။

လူတိုင်းက ခေါင်းမှာထားတဲ့ ဦးထုပ်ကလေးတွေ ကိုပဲမြတ်နိုးမိကြတာပါ။ဒီဦးထုပ်ကလေးတွေကကျွန်တော် တို့ရဲ့ ဘဝအတွက် နေရောင်ခြည်ဒဏ် မိုးဒဏ်တွေကိုပဲ ကာကွယ်ပေးတာပါ။

ဖိနပ်ကလေးကျ ခြေထောက်မှာ စီးထားတာဆို တော့ တန်ဖိုးမထားတတ်ကြပါဘူး။ တကယ်တော့ ဒီဖိနပ် လေးတွေကပဲ ကိုယ့်ရဲ့ကောင်းမှုဆိုးမှု အားလုံးကို မညည်း မညူ သည်းခံပေးရုံမျှမက ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ကြမ်းတမ်း တဲ့ ခယောင်းလမ်းကိုကာကွယ်ပေးတာပါ။

ဘဝမှာ တွေ့လာမယ့် အခက်အခဲလေးတွေ ဖြစ် လာမယ့်ပြဿနာလေးတွေကိုစိတ်ထားရင့်ကျက်စွာ ကူညီ ဖေးမပေးတတ်အောင် ကူညီပေးရုံမျှမက ဘေးအန္တရာယ် မဖြစ်အောင်လည်း စောင့်ရှောက် ကူညီပေး တတ်ကြပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က ဦးထုပ်ကလေးတွေ ကိုပဲ အမြတ်တနိုး ဖြစ်နေတတ်ကြပါတယ်။

ဖိနပ်လေးတွေကိုတော့ ယုတ်ညံ့တဲ့ အရာအဖြစ် သတ်မှတ်မိတတ်ကြပါတယ်။အလေးအနက်မထားမမြတ် နိုး တတ်ကြပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ သတိမထားမိလို့ပါ။ ဒီနေ့ လူတိုင်း ရဲ့ ဦးခေါင်းထက်မှာ ဆောင်းထားတဲ့ ဦးထုပ်ထက် ဖိနပ် လေးတွေက ကျွန်တော်တို့ ဘဝအတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်တဲ့အရာလေးတွေပါ။

ဦးထုပ်လေးတွေက နေရာတိုင်း မဆောင်းရင် ရပါ တယ်။ ဒါပေမယ့်ဖိနပ်လေးတွေကတော့နေရာတိုင်း နီးပါး မစီးလို့မရပါဘူး။

ဒါကြောင့်လည်း ဖိနပ်လေးတွေက လူတိုင်းရဲ့ ခြေထောက်မှာ ရှိနေခြင်းပါ။ တကယ်ဆို ဖိနပ်လေးကဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဘဝအတွက်မရှိမဖြစ် အလိုအပ်ဆုံး အရာ လေး တွေပါ။ တန်ဖိုးထားစရာ အကောင်းဆုံး အရာလေး တွေပါ။

သူက ကိုယ့်ဘဝ အတွက်ပဲ ကြည့်ကြည့် ဂုဏ်သိက္ခာ အတွက်ပဲ ကြည့်ကြည့်ကျန်းမာရေးအတွက်ပဲ ကြည့်ကြည့်

အန္တရာယ်ကင်းဖို့ပဲ ကြည့်ကြည့် ဘက်ပေါင်းစုံက လိုအပ် ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အတွက် အေးမြ မှု များစွာပေးနိုင်တဲ့ ဖိနပ်လေးတွေနဲ့ တူတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ ညီအကိုမောင်နှမ၊ ဇနီး၊ လင်ယောက်ျား တို့ အပေါ် အလေးမထား မမြတ်နိုးတဲ့ စိတ်တွေဖျောက်၊ လောကရဲ့ အကောင်းဆုံး အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အရာတွေပဲ လို့ မြင်ပြီး တန်ဖိုးထား လေးစားဆက်ဆံကြပါစို့ဗျာ။

မောင်မြင့်ဝင်း

လူတစ်ယောက် စာတွေတတ်အောင် သင်လို့ရပေမယ့် ရင့်ကျက်အောင် သင်ဖို့ကိုတော့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က သင်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိပါဘူးရှင်။

လူတစ်ယောက်ကသင်ပေးနိုင်စွမ်းမရှိပေမယ့်ဘဝဆိုတဲ့ တက္ကသိုလ်ကြီးကတော့ လူတွေကို သင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဘဝမှာ အစစအရာရာ လွယ်ကူ လွန်းနေရင် ဒီလူဟာ ရင့်ကျက်မလာနိုင်ပါ။ သိပ်ခက်နေရင်လည်း စိတ်ဓါတ်ကျပြီး မဖြေရှင်းချင်တော့ပါ။ ဒါကြောင့်သိပ်လွယ်တာကိုလည်းမကြိုက်ပါနဲ့။မရင့်ကျက်မှာစိုးရပါတယ်။ သိပ်ခက်နေရင်လည်း စိတ်ဓါတ်ကျ မနေပါနဲ့။ ဖြေရှင်းဖို့နည်းလမ်းလေးတွေစဉ်းစား လုပ်ဆောင်ရပါဘိမ့်မယ်။

ကျွန်မတစ်ခါကဆောင်းပါးတစ်ခုဖတ်ဖူးပါတယ်။

မြန်မာပြည်ဟာ ရေမြေ အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဘာအပင်ဖြစ်ဖြစ် အလွယ်တကူ ပေါက်ရောက်ပါတယ်။ သူတို့နိုင်ငံတွေကတော့ အေးလွန်းတော့ အပင်တစ်ပင် ရှင်သန်ဖို့ သိပ်ခက်ပါတယ်တဲ့ရှင်။ ဒါလည်း.. ဟုတ်မှာပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာဘာမျိုးစေ့ချချအပင်ပေါက်လောက်အောင် လွယ်ကူပါတယ်။ မယုံ ... အသီးစားပြီး ပစ်ချကြည့်ပါ။

တစ်ပတ်နှစ်ပတ်ဆို အညောင့်ထွက်နေပါပြီ။ ဒီလိုလွယ်လို့လည်း မြန်မာပြည်သူ ပြည်သားတွေ မရင့်ကျက်ကြဘူးထင်ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ဟာ ဘဝကို ရုန်းကန်ရပြီ ဆိုရင်တော့ အလွယ်မလုပ်တတ်ကြတော့ပါဘူး။ ဘာလို့လဲ?

မိမိကအလွယ်လုပ်လိုက်တာကို မိမိပဲရင်ဆိုင်ပြီး မိမိပဲ ဖြေရှင်းကြရတာပါ။ ရင်ဆိုင်ကြရတာပါ။ ဒီတော့ အခက်အခဲတွေ များလာလေ ဖြေရှင်းရလေ ဆိုတော့ လူဟာ အလွယ် မလုပ်ရဲတော့ပါဘူး။ မလုပ်ခင်စဉ်းစားတတ်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဘဝမှာစိန်ခေါ်မှုလေးတွေနဲ့ ကြုံလာရပြီဆို စိတ်ဓါတ်မကျပါနဲ့။

“ ငါရင့်ကျက်တော့မှာပါလားလို့ ဝမ်းသာလိုက်ပါ။ ”

ရင့်ကျက်လာတယ် ဆိုတာကလည်း စိတ်ကိုထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း တစ်မျိုးပါ။

ယုယုလွင်

ခေတ်ဟောင်းတော်လှန်ရေး

မောင်သူရ ရေးသည်။

ဘာတော်လှန်ရေးလဲ။ ခေတ်သစ်တော်လှန်ရေးဖြစ်သည်။ ဘာအတွက်လဲ။ အနာဂတ်အတွက်ဖြစ်သည်။ ဘယ်သူတွေလုပ်ကြရမလဲ။ လူငယ်တွေလုပ်ကြရမည်။ သင်ကောပါမည်လား။ ကျွန်တော်လည်း ပါပါမည်။ ခေတ်သစ်သည် ကျွန်တော်တို့ကို လက်ကမ်းကြို လျက်ရှိသည်။ ထိုခေတ်သစ်၌ များစွာသော လွတ်လပ်ခွင့် တို့ရှိလိမ့်မည်။ ထိုခေတ်သစ်၌ တွေးခေါ်ခွင့်တို့ရှိပေမည်။ ထိုခေတ်သစ်၌ ထုတ်ဖော်ခွင့်တို့ရှိပေမည်။ ထိုခေတ်သစ်၌ နည်းပညာတို့ ရှိပေလိမ့်မည်။ ပွင့်လန်းလာသော အလုပ်အကိုင်များနှင့် အင်အားကောင်းသော စီးပွားရေးတို့ရှိပေမည်။ ရွံရှာ စက်ဆုပ်ဖွယ် ကျူးကျော်စစ်လည်းမရှိ။ စိတ်ကျဝမ်း နည်းဖွယ် ခုခံစစ်လည်းမရှိ။ နယ်ချဲ့လည်းမရှိ။ စစ်မှန်လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရေစီစနစ်အတိုင်းတစ်ဦးချင်းစီကကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အုပ်ချုပ်နေကြသည်။ လူတစ်ဦးစီကအလုပ်တစ်ခုစီလုပ်နေကြသည်။ ငြင်းခုံနေသောစကားဝိုင်းများအစားဆွေးနွေးနေသောစကားဝိုင်းများကိုတွေ့လာရသည်။ ဤကား ခေတ်သစ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆွေးနွေးနေသူတို့ကခေတ်သစ်၏ လူငယ်တို့ဖြစ်သည်။

ခေတ်ဟောင်း အနိဋ္ဌာရုံများကြောင့် ငြင်းရင်းခုန်ရင်း စစ်များဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို လူတို့၏သွေး

နှင့်ဆေးပစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုသွေးတို့သည် ရဲရဲနီလျက် သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ သက်ဆင်းကာ ငွေ့ရည်ဖွဲ့မည်။ သွေးမုန်တိုင်းတို့ တိုက်ခတ်လျက်မလိုလားအပ်သော အဆိုးဟူသမျှကို ပြန်လည် ဆေးကြော သွားပေလိမ့်မည်။ ရှုကြလော့။ ရှုပါလော့။ ဟိုဟိုသည်သည် မုဆိုးမတွေတွေ့နေရသည်။ စစ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဝါဒစွဲကြောင့် ဖြစ်သည်။ အာဏာကြောင့်ဖြစ်သည်။ လက်နက်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာ တို့ကို ဖယ်ရှားကြရမည်။ ရှင်းလင်းကြရမည်။ ပြုပြင်ကြရမည်။ လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို သန့်စင်စေရမည်။ ထိုအရာတို့သည် ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များ ကြောင့်မဟုတ်။ တဏှာ၏ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့သော လူကြီးတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပြုပြင်လျှင် ဘယ်သူတွေ ပြုပြင်မလဲ။ ကျွန်တော်တို့ ပြုပြင်မည်။ ဘယ်သူတွေ ကူညီရမလဲ။ လူကြီးတွေ ကူညီကြရမည်။ ဘာတွေလုပ်ကြမလဲ။ ပြောင်းလဲမှုတွေ လုပ်ကြရမည်။ ဘာတွေ ပြောင်းရ မလဲ။ အဆိုးတွေကိုပြောင်းရမည်။

ခေတ်သစ်ကိုတည်ဆောက်ချိန်တွင် အလိုအပ်ဆုံး တစ်ခုမှာ သမိုင်းစာမျက်နှာတို့ကို ရဲရဲကြီး လှန်ဝံ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသမိုင်းစာမျက်နှာတို့တွင် အသည်းနာဖွယ်များကိုလည်းတွေ့ရမည်။ အရှုံးတို့ကိုလည်းတွေ့ရမည်။

။ အမုန်းတရားတို့ကိုလည်းတွေ့ရမည်။ ထိုသမိုင်း စာမျက်နှာတို့ကို ပြန်လှန်ခြင်းသည် အနာဟောင်းကိုဆွဖို့မဟုတ်။ ခေတ်ဟောင်း၏ အမှားတို့ကိုသင်ခန်းစာယူရန်ဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံတို့ကို လေ့လာရန်ဖြစ်သည်။ အတွေးအမြင်တို့ကို ခံစားရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်ကအမှားများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော လူကြီးတို့ကိုယနေ့ခေတ် လူငယ်တို့က အားပါးတရ ပြောဆိုဝေဖန်နေခြင်းမှာ မဖြစ်ထိုက်ပေ။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တို့သည် ထိုအတိတ်သမိုင်းတို့ကို နာကြည်းမုန်းတီးနေမည့်အစား သင်ခန်းစာသာ ယူကြရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့အချင်းချင်းရန်ဖြစ်နေရုံဖြင့် အချိန်သာသက်သက်ကုန်မည်ဖြစ်ပြီးဘာအကျိုးမှရမည် မဟုတ်ချေ။

လူကြီးတို့အနက်မှ စွန့်ဦးသူတို့က လမ်းသစ်များ ထွင်သွားခဲ့ကြသည်။ သို့သော်ထိုသို့လမ်းသစ်ထွင်သူထက် မိမိကောင်းမည် ထင်သော လမ်းဟောင်းနောက်လိုက်သူကသာရှိများနေပေသည်။ ဤသည်ကားခေတ်သစ်၏ တိုးတက်မှုကို ယုတ်လျော့စေသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရှိ လူငယ်များသည် လမ်းသစ်ထွင်ရမည်ကို ကြောက်နေကြသည်။ လူကြီးအများစုကလည်း အားမပေးလိုကြသောကြောင့် မြန်မာတို့ထွင်သော လမ်းတို့နည်းပါးနေရသည်။ ထိုလမ်းတို့၏ ဂိတ်ဆုံးတွင် လူများပြွတ်သိပ်နေကြသည်။ အချို့မခံမရပ်နိုင်သောသူတို့က ထိုနေရာမှ ရုန်းထွက်ကာ လမ်းများများ ဖောက်၍ လူများများနေနိုင်သော နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေထိုင်လိုကြသည်။ သူတို့ဖောက်ထားသောလမ်းသည် နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ဖောက်ရမည့် လမ်းသစ်သည်လည်း နည်းလမ်းသစ်ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့၏ ခေတ်သစ်လုပ်သား လူငယ်များနှင့် ယင်းတို့၏လုပ်အားများ တစ်စတစ်စဆုံးရှုံးလာရသည်။

ယခုမူကားကျွန်တော်တို့မြန်မာ့ခေတ်သစ်အတွက် ထိုဆုံးရှုံးသွားသော လုပ်အားတို့ ပြန်လည်လိုအပ်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးသည်သွေးနည်းသောလူမျိုးမဟုတ်။ နိုင်ငံအတွက် ငတ်ချင်လျှင်ငတ်ပါစေ စွန့်ခွဲသောလူမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ခေတ်သစ်အတွက် လိုအပ်သော လုပ်အားတို့ကို လက်ခံရန် ဌာနပေါင်းများစွာ လိုသည်။ သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်အသီးသီးကလူငယ်တို့သည် မိမိတို့

နယ်ပယ်အလိုက် လမ်းသစ်ထွင်ကြရမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုလမ်းသစ်များ ထွင်ရာတွင် ဖြစ်လာမည့် အန္တရာယ်အတွက်ဘေးဆီးရန်ကာရှေ့ကမျိုးဆက်ဟောင်းတို့၏ အတွေ့အကြုံကို နည်းယူကြရပေမည်။ ထိုသို့ခေတ်သစ်အတွက် လမ်းထွင်ရာတွင် အရေးကြီးဆုံးမှာ စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ရှိဖို့သာဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်တည်ဆောက်ခြင်းသည် ကြီးကျယ်သော အနုပညာကြီးဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်ကို ကောက်ရိုးမီးမျိုးချစ်စိတ်ဖြင့် မတည်ဆောက်နိုင်။ ခေတ်သစ်ကို ခါတော်မီမျိုးချစ်စိတ်နှင့် မတည်ဆောက်နိုင်။ ခေတ်သစ်ကို စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်နှင့်သာ တည်ဆောက်နိုင်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ ခေတ်သစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်ပျိုးထောင်ကြရမည်။ ခေတ်သစ်သည် လူမဟုတ်။ ခေတ်သစ်သည် စာရေးဆရာမဟုတ်။ ခေတ်သစ်သည်စကားတစ်လုံးထက်ပိုသည်။ ခေတ်သစ်သည် ခေတ်သစ်သာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့က ထိုသို့ကြီးမြင့်သော ခေတ်သစ်ကို ခိုင်မြဲအောင်၊ ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ကြရမည်။

ဘာတွေနှင့်တည်ဆောက်ရမည်နည်း။

စာရိတ္တတွေ၊ သတ္တိတွေ၊ ဉာဏ်ပညာတွေနှင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တည်ဆောက်လိုက်သော ခေတ်သစ်သည် အခြားမဟုတ် ခေတ်ဟောင်းကို ခြုံ၍ ငုံ့လိုက်ခြင်းဖြစ်ရမည်။ အောက်ခြေကခြစားတတ်လျှင် သစ်မဟုတ်သည့် ပိုမိုခိုင်မာသော အုတ်အင်္ဂါတော်ကို သုံးရမည်။

ခေတ်ဟောင်း၏ကောင်းနေသေးသောအပိုင်းများကို ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ မကောင်းတော့သည်များကို ဖြုတ်တန်ဖြုတ်ရမည်။ ပြင်တန်ပြင်ရမည်။ လဲတန်လဲရမည်။ စွန့်ပစ်သင့်သည်ကို သံယောဇဉ်မထားဘဲ စွန့်ပစ်ကြရမည်။ ဤသည်မှာ ခေတ်ကိုပြုပြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခိုင်မာသော အရင်းအမြစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက် လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်ဟောင်း၏အပျက်အစီးများကိုပြုပြင်လဲလှယ်ရာတွင်အချို့သောပြဿနာတို့မှာတည်ဆောက်သူ လူငယ်တို့အပေါ် ပိကျလာစေနိုင်သည်။ ထိုသို့ပိကျလာ

လျှင် အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် အကာအကွယ် လိုအပ်သည်။ ထိုအကာအကွယ်တို့သည် လူကြီးများ၏ လမ်းပြမှုပင်ဖြစ်သည်။ “ သည်လိုကိစ္စကို သည်လိုကိုင်ရင် သည်လိုဖြစ်တတ်သည်” စသဖြင့် လူကြီးတို့ သိကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကို အားကိုးရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့ထက်သာသော အချက်ပေါင်းများစွာရှိသည်။ အဓိကအချက်ကြီးမှာ ငွေပုံပေး၍ မရနိုင်သော အတွေ့အကြုံဖြစ်သည်။ သရဲခြောက်ခံရခြင်း အတွေ့အကြုံကို စာအုပ်တို့တွင် ဖတ်ထားရသော သူထက်လက်တွေ့ကြုံဖူးသော သူကသာ၍ ခံစားသိမိသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဖြစ်လာသမျှသော ပြဿနာတို့ကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန်မှာ ထိုအတွေ့အကြုံကများစွာ စကားပြောလေ၏။ ထိုအတွေ့အကြုံတို့ကို ပေးသော လူကြီးသူမတို့ကို ကျွန်တော်တို့က ကျေးဇူးတင်ကြရမည်။ သူတို့ပြောပြမှသာ ခေတ်သစ်တည်ဆောက်ရာတွင် အဆင်ပြေပြေတည်ဆောက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်သစ်ကို တည်ဆောက်ရာတွင် ရှေ့ကပြေးနေသော တော်လှန်ရေး တစ်ရပ်လည်း ရှိသည်။ ထိုတော်လှန်ရေးသည် အတွေးအခေါ်တော်လှန်ရေး ဖြစ်သည်။ ခေတ်လူငယ်တို့သည်ခေတ်သစ်အမြင်၊ ခေတ်သစ်အသိတို့နှင့် ခေတ်ဟောင်းက အတွေးတို့ကို ရောယှက်လျက် ဆန်းသစ်သော အတွေးတို့ ထွက်ပေါ်ကြ ရမည်။ သိပ္ပံစာပေကို သဘောကျသကဲ့သို့ နူးညံ့လှသော၊ ပြည့်ဝလှသော ဘာသာရေးအတွေးအခေါ် စာပေတို့ကိုလည်း နှစ်ခြိုက်ကြရပေမည်။ ဘာသာရေးသည်လည်းခေတ်သစ်ကိုထူထောင်ရာတွင် ဩဇာရှိသော အပိုင်းမှပါဝင်သည်။ ထိုဘာသာတရားတို့က ထိန်းချုပ်မှုအားကောင်း၍သာ လူတို့၏သားရဲစိတ်ကို ပယ်သတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်။ စိတ်ဓာတ်၊ စည်းကမ်း၊ ပညာ ဟူသော အခြေခံမူသုံးရပ်ကို တိုးတက်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ ခေတ်ဟောင်းက အမှားတို့ကို ပုဂ္ဂလဆန်ဆန်စော်ကားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ရဲရဲကြီးဝေဖန်ထောက်ပြခြင်းမျိုးသာဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်သည် စိတ်ကူးတံခါးပေါက်တို့ လွတ်ထွက်ရာ

ဉာဏ်ပွင့်လန်းရာ နေရာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ခေတ်သစ်တွင် ဝေဖန်မှုများကို များစွာတွေ့ရပေမည်။ သဘာဝတွင် အားလုံး မူသေမဟုတ်။ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုဆန့်ကျင်နေကြသည်ကများသည်။ ထိုဆန့်ကျင်မှုကပင်တိုးတက်စေပေသည်။ အဆန့်အကျင့်၊ အဝေအဖန်မရှိပါက မည်သည့်နယ်ပယ်တွင်မှ တိုးတက်မည်မဟုတ်။ ဝေဖန်ခြင်းဟူသည် အမှားကိုပြုသခြင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပင်တင်အပ်၏။ မိမိကရဲရဲကြီးရေးပြီး၊ ပြောပြီးလျှင်သူတပါး၏ အတွေးကိုလည်း ရဲရဲကြီးနားထောင်ရရမည်။ လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုရေးသား ခြင်းကို မြတ်နိုးကြရမည်။ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုရေးသားခြင်းသည် လွတ်လပ်ရေး၏ အုတ်မြစ်ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကမှ တကယ့်ခေတ်သစ် အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်ကို ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ တည်ထောင်လိုသော လူငယ်အချို့က ခေတ်သစ်ကို သိပ္ပံခေတ်ဟု ထင်မှတ်မိကြလျှင်ခက်ချေပြီ။ စင်စစ်ခေတ်သစ်ဟူသည် သိပ္ပံခေတ်မဟုတ်။ တိုးတက်နေသောခေတ်ဖြစ်၏။ လူတို့၏ ရုပ်သွင်ရော၊ စိတ်အသွင်ပါ တိုးတက်နေသော ခေတ်ဖြစ် ၏။ ဤခေတ်သစ်တွင် ဘာသာတရားတို့ကို ပစ်ပယ်ထား၍ လုံးလုံးမရ။ အဆုံးအမများ၊ ရှေးရိုးတွေးများကိုလည်း ပယ်ဖျောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့သည် ခေတ်သစ်ကို စတည်ကတည်းက ထိုရှေးရိုး တို့၏ အကာအကွယ် ယူခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရှေးရိုးတို့ကို ပြုပြင်စိစစ်ရုံမှတပါး အခြားမရှိပေ။ ထိုရှေးရိုးတို့ကို သန့်စင်ပေးရုံမှတပါးမရှိ။

လူငယ်တို့သည် ဤကမ္ဘာတွင် ထင်ပေါ်လာတော့မည်။ ကျော်ကြား လာတော့မည်။ တကယ့်သတ္တိနှင့် တကယ့် မျိုးချစ်စိတ်တို့ကိုနားလည်လာတော့မည်။ ခေတ်ဟောင်းအတွေးဆိုးတို့ကို ခေတ်သစ် အတွေးသစ် တို့က တိုက်ထုတ်တော့မည်။ လူငယ်တို့၏ ရဲရဲတောက် အတွေးတပ်ကြီး ချီတက်လာပြီ။ အတွေးအခေါ် တော်လှန် ရေး အောင်ပါစေသတည်း။ ခေတ်သစ်တော်လှန်ရေး အောင်ပါစေသတည်း။ ။

မောင်သူရ

ဝေဖန်ခံရသည်ဖြစ်စေ --- ပုတ်ခတ်ခံရသည်ဖြစ်စေ ...။

ဇိုးဇာန်အောင်(ပဲခူး) ရေးသည်။

လူတိုင်း အမြဲ မမှန်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် လူတိုင်း ဝေဖန်မှုတွေကနေ အမြဲကင်းလွတ်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဝေဖန်ခံရတိုင်းလည်း မှားတယ် လို့ သတ်မှတ်လို့မရပြန်ဘူး။ အမှန်တရားဆိုတာ တစ်ခါ တလေ "ဖီးဂျမ်းနဲ့သီးမွှေးဘယ်ဟာငှက်ပျောသီးပိုစစ်လဲ" ဆိုသလိုဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ဝေဖန်မှုတွေဟာ ကိုယ် တစ်ယောက်တည်း ကြုံရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ မည်သူမ ဆို အချိန်မရွေး ဝေဖန်ခံရနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ မှာ ဆိုလည်း "လူအများလက်ခံတဲ့ ခေါင်းဆောင်" ဆိုတာပဲ ရှိတယ်။ "လူအားလုံး လက်ခံတဲ့ ခေါင်းဆောင်" ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ လူအားလုံး လက်ခံမှ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်မယ် ဆိုရင်လည်း ရွေးကောက်ပွဲကို ထပ်ခါထပ်ခါ ပြန်ကျင်းပ နေရတာနဲ့တင် ပြီးတော့မယ် မထင်...။

ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှင်နေသ၍ ကာလပတ်လုံး ဝေဖန်မှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရမှာပါ။ ဝေဖန်တဲ့ နေရာမှာ အပြုသဘောရယ်၊ အပျက်သဘောရယ် ဆိုပြီး (၂) မျိုး ရှိပါတယ်။ အပြုသဘောဆောင် ဝေဖန်မှုတွေကို လက်ခံ တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အပျက်သဘော ဝေဖန်မှုတွေကို

ကျတော့ စိတ်ထဲသိမ်းမထားဖို့ လိုအပ်ပါ တယ်။ အပျက် သဘောဆောင် ဝေဖန်မှုတွေဆိုတာ တစ်နည်းအား ဖြင့် ပုတ်ခတ်တဲ့သဘောဘက်ကို ဦးတည် ပါ တယ်။

ဝေဖန်ခြင်းနဲ့ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးက ယခုလို မိန့်ထားပါတယ်။

ဝေဖန်ခြင်းဆိုတာ သူ့အမှားသူပြန်စဉ်းစားနိုင် အောင် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး အေးအေးဆေးဆေး သုံးသပ်ပြ တာ မေတ္တာ၊ ပညာ၊ အကြင်နာနဲ့ ပြောတာ။

ပုတ်ခတ်ခြင်းဆိုတာ သူ့အမှားကို ချက်ကောင်းယူ ပြီးစော်ကားတာ။ အမုန်းတွေ ဒေါသတွေနဲ့ချေဖျက် ပစ်တာ ။ သူတစ်ချက်မှားတာကို ဆယ်ချက် လောက် အပြစ် ပြောတာ။

ဝေဖန်ခြင်းဟာ သူ့ရောကိုယ်ပါ ချမ်းသာစေတယ်။ ပုတ်ခတ်ခြင်းဟာ သူ့ကိုယ်မခွဲ ဆင်းရဲစေပါတယ်။

(မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး)

အပြုသဘောဆောင် ဝေဖန်မှုတွေကို လက်ခံတတ်ပါစေ

တချို့ဝေဖန်မှုတွေဟာ နွေးထွေးမှု အပြည့်ပါပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို မထိခိုက်စေဘဲ ကျွန်တော်တို့အမှားကို ကျွန်တော် သိစေနိုင်တဲ့ ဝေဖန်မှုမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ တစ်ခါက ကျွန်တော် သံပေါက် ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကဗျာမှာ ကာရန် တစ်ချက် လွတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို ဆရာကြီးတစ်ဦးက မက်ဆွေချီကနေ တစ်ဆင့်လာ အသိပေးတယ်။ ကျွန်တော့်အမှားကို ပြင်ပြီး အမှန်ကိုမြင်နိုင်အောင် သူထောက်ပြပေး သွားတယ်။ ကဲ ... ကြည့် ဘယ် လောက် ကြည့်နူးစရာ ကောင်းလဲ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဘာမှမထိခိုက်တဲ့အပြင် ကျွန်တော့်အတွက် အကျိုးတောင် ဖြစ်သွားသေးတယ်။

တချို့သော လူတွေဟာ ဒီလိုအပြုသဘောဆောင် နွေးထွေးမှု အပြည့်ပါတဲ့ ဝေဖန်မှုတွေကိုတောင် “မင်းအဲ့လောက်တတ်နေရင် မင်းကိုယ်တိုင် တစ်ပုဒ်လောက် ရေးကြည့်ပါလား?” “သူများကို ဝေဖန်တယ်ဆိုတာ အလွယ်ဆုံးအလုပ်” ဘာညာကိစ္စဆိုပြီး ရှက်ရမ်းရမ်းကြပါတယ်။ ရှက်စရာ မဟုတ်တဲ့ အရာကို ရှက်လိုက်တာဟာ အများအပြင်မှာ အတော်လေးအကျည်း တန်ရုပ်ဆိုးသွားစေပါတယ်။ ဒါ့အပြင်ကိုယ့်ရဲ့ ပုံရိပ်ကိုလည်း အကြီးအကျယ် ထိခိုက်စေပါတယ်။ ပုံရိပ်ဟာ လူ တစ်ယောက်အတွက် အလွန်အရေးကြီး ပါတယ်။ ပုံရိပ်မကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက် ဟာ လူ့လောကကြီးထဲမှာ ကောင်းမွန်စွာ ရပ်တည်နိုင်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲပါတယ်။

အပျက် သဘောဆောင် ဝေဖန်မှုတွေကို လျှစ်လျူရှု တတ်ပါစေ

တစ်ခါတရံ ကိုယ့်အပေါ် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်လိုအပ်တာထက်ပိုပြီးပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန် လာတာမျိုးတွေ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း စာရေးရေးခါစက အပျက်သဘော ဆန်ဆန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခံခဲ့ရဖူးတယ်။ စာရေးရေးခါစ အချိန် ဆိုတော့ တစ်ခါမှ ဝေဖန်မခံရသေးဘူးပေါ့။

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အတွက် အရာအားလုံးက ထူးဆန်းနေခဲ့တယ်။ ပြင်းထန်နေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် စိတ် တွေ အရမ်းညစ်ခဲ့ရတယ်။ စာရေးချင်စိတ်တွေ ပျောက်သွားလောက်တဲ့ အထိကို ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် အုပ်စု လိုက်တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရတယ်။

နောက်ပိုင်း ကြာလာတော့ သူတို့ရဲ့ အပျက် သဘောဆန်ဆန် ဝေဖန်မှုတွေကို ကျွန်တော် မသိချင် ယောင်ဆောင်တတ်လာတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ထိန်းလာ နိုင်တယ်။ ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ဖြတ် ကျော်နိုင်ခဲ့ရင် နောက်တစ်ကြိမ် အဲဒီလို အခြေအနေ မျိုးနဲ့ ကြုံရင် နှလုံးသားထဲမှာ ဒိုင်းကာတပ်ထားသဖွယ် ခံနိုင်ရည်ရှိနေတာဟာ သဘာဝပါ။ အရေထူသွား တယ်ပဲ ပြောရမလား မသိ။

ဒါပေမယ့် လူတိုင်းဒါကို မေ့နေတတ်ကြတယ်။ ဝေဖန်ခံရတာနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရွရွတွေ ဖြစ်ပြီး ပြင်းပြင်း ထန်ထန်တွေ တုံ့ပြန်နေတဲ့အခါ အကြိမ်များစွာ ဝေဖန်ခံ လာရလေ ကိုယ်ဟာလည်း သူတို့အပေါ် တုံ့ပြန်မှုတွေ ပိုပြင်းထန်လာလေလေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့လည်း အဆုံးအစွန်ရောက်ရော ကိုယ်လည်း အရိုင်းတုံးကြီးကို ဖြစ်ရော ဆိုသလိုမျိုး ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဝေဖန်မှုတွေအပေါ် ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ကို ဦးမတည်ဘဲ ကိုယ့်ရဲ့ ပုံရိပ်ကျဆင်းခြင်း ဘက်ကိုသာ ဦးတည်နေပါတယ်။

ဝေဖန်မှုတွေအပေါ် စနစ်တကျ တုံ့ပြန်တတ်ပါစေ

နှစ်ယောက်ကြားက ရပ်တည်မှု ကွာခြားချက်ချက် အရ သူတို့အနေနဲ့ ပြောလို့ ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် ကိုယ့်အနေနဲ့ ပြောရင်ရုပ်ဆိုးသွားစေနိုင်တဲ့ အခြေအနေ တွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ တချို့သူတွေဟာ ဝေဖန်ခံရတာနဲ့ ကိုယ့်ရပ်တည်မှုကို ကိုယ်မေ့သွား တတ် ကြပြီး ကိုယ်ဖြစ်တည်နေတဲ့ ဘဝနဲ့ မသင့်တော်တဲ့ အသုံး အနှုန်းတွေ ထုတ်သုံးတတ် ကြပါတယ်။ ဒီအချက်ကို ကောင်းကောင်းသတိထားတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဝေဖန်မှုတွေကြောင့် ကိုယ်ကျရှုံးသွားနိုင်လား?

ဝေဖန်မှုတွေကြောင့်ကိုယ်ကျရှုံးသွားနိုင်လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းအစား ဝေဖန်မှုတွေအပေါ် တုံ့ပြန်တဲ့ပုံစံပေါ် မူတည်ပြီး အခန့်မသင့်ရင်ကိုယ်ကျရှုံး သွားနိုင်ပါတယ်လို့ တစ်ကွက်ကျော်ပြီး ဖြေပါရစေ။ တချို့လူတွေဟာ ကိုယ့် ကို ကောင်းစေချင်လို့ ပြောနေတဲ့သူတွေကိုပါ အပြစ်မြင် တတ်ကြတယ်။ ဒါဟာ လုံးဝမှားယွင်းတဲ့ အမြင်တစ်ခုပါ။

အနည်းဆုံးတော့ ကိုယ့်ကိုအပြုသဘော ပြောနေ တာလား? အပျက်သဘောပြောနေတာလား ခွဲခွဲခြားခြား သိဖို့လိုတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ဝေဖန်ခံရတာနဲ့ ဝေဖန် တဲ့ သူဟာ ကိုယ့်ကို အလကားသက်သက် အပြစ်ထိုင် ပြောနေတယ်လို့ ထင်နေရင်တော့ အမှားကြီး မှားနေ ပါပြီ။ တစ်ဖက်သူက အပျက်သဘော ဘေးထိုင်ဘုပြော တာ တောင် ကိုယ့်ရဲ့ တုံ့ပြန်တဲ့ပုံစံ မဟုတ်တာကြောင့် အခန့်မသင့်ရင် သူ့အမှားကနေ နှစ်ယောက်လုံး အမှား ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဝေဖန်မှုတွေဟာ ကျွန်တော် အသက်ရှင်နေသ၍ ကာလပတ်လုံး အချိန်မရွေး ကြုံတွေ့နေရဦးမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် သူတို့အပေါ် ဖိနှိပ်ဖို့ ကြိုးစားတာထက် စနစ်တကျ အလိုက်သင့်တုံ့ပြန် ပြောဆို ပြုမူနေထိုင်ခြင်း ကသာ ပိုကောင်းမွန်တဲ့ အခြေအနေ တစ်ရပ်ဆီကို အရောက်ပို့ပေးနိုင်မှာပါ။

ဒါ့ကြောင့် ဝေဖန်ခံရသည်ဖြစ်စေ ပုတ်ခတ်ခံရ သည်ဖြစ်စေ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် တုံ့ပြန်ခြင်း မပြုကြဘဲ မိမိဖြစ်တည်မှုကို တန်ဖိုးထားပြီး ၎င်းတို့အပေါ် စနစ်တ ကျ တုံ့ပြန်ပြောဆို ပြုမူနေထိုင်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆုမွန် ကောင်း တောင်းလျက် ...။

လေးစားစွာဖြင့်
တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

အလုပ်အကိုင်နှင့်အနာဂတ်အခွင့်အလမ်း

မောင်မြင့်ဝင်း

အခုခေတ်မှာ လူငယ်အများစုဟာ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်တွေကို သွားပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြ တယ်။ အထူးသဖြင့် ကိုးရီးယားနိုင်ငံကို သွားပြီး အလုပ် လုပ်ကြသူတွေ ပိုများနေတယ်။

လူငယ်သဘာဝ အသက်ငယ်စဉ် နိုင်ငံခြားမှာ သွားပြီး အတွေ့အကြုံယူ အရင်းအနှီးစုတာကို ဝမ်းသာမိ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံတစ်ခုတည်း အတွက် သွားနေ ကြတာကို တွေ့ရတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ ပြန်ပါတယ်။

အချို့ဆို နိုင်ငံခြားမှာတစ်လတစ်လ ဘယ်လောက် ဝင်ငွေတွေရပြီး အိမ်ကို ပြန်ပို့တယ်ဆိုပြီးအပျော်ကြီး ပျော် ကာ စာချုပ်သက်တမ်း ပြည့်လို့ ပြန်လာတဲ့အခါ ဟိုဟာ လုပ်ရမလို့ဒီဟာလုပ်ရမလို့ဖြစ်နေကြတာတွေ့ရပြန်တယ်။

နိုင်ငံခြားကိုသွားခြင်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကိုမေးကြည့် ရင် ပိုက်ဆံအများကြီးရအောင် သွားရှာတာလို့ လူတိုင်းက ဖြေကြလိမ့်မယ်။ ပိုက်ဆံတစ်ခုတည်းအတွက် ဆိုရင်တော့ နိုင်ငံခြားကို သွားနေစရာ မလိုပါဘူး။ မြန်မာပြည်မှာချမ်း သာအောင် လုပ်လို့ရတဲ့အလုပ်တွေအများကြီး ရှိပါတယ်။

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ပင်ပင်ပန်းပန်း လည်း လုပ်ကြရပါတယ်။ မိဝေးဖဝေးနဲ့လည်း နေကြရတယ်။

ဒီနိုင်ငံမှာတော့ အချိန်လေးအားရင် လဘက်ရည်ဆိုင်ထိုင် ဖုန်းတစ်လုံးနဲ့ လိုင်းပေါ်တက်စတာတွေလုပ်နေကြ တယ်။ ဒါကြောင့် တိုးတက် သင့်သလောက် မတိုးတက်ကြတော့ ဘူး။

ဒီနိုင်ငံမှာနိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေလိုသာ ကြိုးကြိုး စားစား အလုပ်လုပ်ရင် ကျိန်းသေ ချမ်းသာမှာပါ။ ဒီ အကြောင်း နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ သိတဲ့ နာမည်ကြီး စာရေးဆရာကြီး တစ်ယောက်က ပြောဖူးပါတယ်။ သူဟာ စာရေးခြင်း နဲ့ဟောပြောပွဲတွေကတင်ပိုက်ဆံတွေ အတတ် ရနေသူပါ။ သူက ပြောတယ်။

ကိုမြင့်ဝင်း ကျွန်တော်ဟာအခုလိုအောင်မြင်နေတော့ ဟာ ဒီစာရေးဆရာအောင်မြင်တယ်။အရမ်းတော်တာပဲလို့ပြော ကြတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်မတော်ပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်သာတကယ်တော်ရင်မြန်မာပြည်မှာသာမဟုတ် ဘူး ကမ္ဘာထိအောင်နာမည်ကြီးရမှာပေါ့။အချိန်ကို အကျိုး ရှိရှိအသုံးမချ စာမဖတ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကျွန်တော်က သူတို့ထက် နဲ့လေးကြိုးစားလိုက်လို့ သူတို့တွေထက်သာ သွားတာပါတဲ့။အသုံးမကျတဲ့သူတွေကြားထဲမှာ နည်းနည်း ကြိုးစားလိုက်လို့သူတို့ထက်နည်းနည်းသာသွားတာပါတဲ့။

ဆရာပြောတဲ့ စကားဟာ အတော်မှန် ပါတယ်။ မြန်မာပြည်က လူတွေဟာအချိန်တွေကို အကျိုးရှိရှိ အသုံး မချတတ်ကြပါဘူး။ လေ့လာစရာတွေကို သေသေချာချာ အောင်မြင်အောင် မလေ့လာတတ်ကြပါဘူး။

နောက်ဆုံး မအောင်မြင်တော့မှ ဒီနိုင်ငံမှာနေရင် မကြီးပွားနိုင်ဘူးဆိုပြီး နိုင်ငံခြားထွက်အလုပ်လုပ်ကြတယ်။ ရန်ကုန်မြို့မှာ ကြီးပွားတိုးတက် အောင်မြင်နေတဲ့သူတွေ အတော်များများဟာအညာဒေသက နေလာကြသူတွေပါ။

အညာမှာ ရေကရှား ငွေရှားရ ခက်တော့ ရန်ကုန် ကိုတက်လာရင်း ရန်ကုန်မှာ အညာကလုပ်တဲ့ အတိုင်း ကြိုးစားပမ်းစားအလုပ်လုပ်လိုက်တော့ ကြီးပွားအောင်မြင် သွားကြတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ရန်ကုန်သားတွေကတော့ နိုင်ငံခြားမှာ သူများခိုင်းသမျှ လုပ်နေရချိန် အညာသားတွေက တော့ လုပ်ငန်းရှင်အဖြစ် ဝင်ငွေအများကြီး ရနေပါပြီ။ ဒီလိုပြော လိုက်လို့ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေ သွားတာမကောင်း ဘူးလား ဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အခြေအနေအရ သွားပြီး ပြန်လာရင် ဟိုကပညာတွေယူ ကိုယ့်နိုင်ငံမှာပြန်ပြီး အသုံး ချလို့ရ တဲ့ အလုပ်မျိုး ဖြစ်သင့်တာကို ပြောနေတာပါ။

ဒီနေ့ကမ္ဘာမှာ နည်းပညာတွေ အံ့ဩလောက် အောင် ထွန်းကားပြီး စီးပွားရေးမှာဦးဆောင်နေတဲ့ တရုတ် နိုင်ငံကလူတွေဟာ ကမ္ဘာတစ်လွှားမှာ အလုပ်လုပ်ပညာ သင်နေကြပါတယ် ။ သူတို့ဟာ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေက ပညာရပ်တွေကို တရုတ်နိုင်ငံအတွင်း ယူလာပြီး သူတို့ နိုင်ငံစီးပွားဖြစ်အောင် လုပ်ကြပါတယ် ။

နိုင်ငံခြားသွားတဲ့ သူတိုင်းက ဒီလိုလုပ်နေကြတော့ နိုင်ငံအတွင်း နည်းပညာတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာသလို အလုပ် လက်မဲ့တွေလည်း လျော့နည်းလာရုံမက အခြားတိုင်းပြည် များကိုပါ ပုခုံးချင်းယှဉ်လာနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေ့လူငယ်တွေ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်တွေဆီ သွား ရောက် အလုပ်လုပ်နေရတာဟာ အရင်သွားတဲ့သူတွေနဲ့ အများကြီး သက်ဆိုင်နေပါတယ်။ သူတို့တွေ နည်းပညာ တွေသယ်လာပြီး တိုင်းပြည်အတွင်း အလုပ်အကိုင်တွေ ဖြစ်အောင် မဖန်တီးနိုင်ကြလို့သာ ဒီနေ့အထိ နိုင်ငံခြား

တိုင်းပြည်တွေဆီကို အလုပ်သွားလုပ်နေရတာပါ။ အစိုးရ ကြောင့် မိသားစုကြောင့် ငွေကြောင့်ဆိုပြီး ခေါင်းစဉ် အမျိုးမျိုး တပ်နေပေမယ့် အဓိကက အားလုံး ညီညီ သွတ်ညွတ်နဲ့ မလုပ်ကြလို့ပါ။

တစ်လောက TV အစီအစဉ်တစ်ခုမှာ ကိုးရီးယား သွားမဲ့ လူငယ်တွေကို အင်တာဗျူးတော့ အလုပ်အတွက် ဖောင်ထုတ်တဲ့ လူငယ်လေးက ကိုးရီးယားမှာ သူ့အလုပ် လုပ်ဖို့ရွေးတော့ လျှပ်စစ်ပညာကို ရွေးချင်ပေမယ့် အန္တရာယ်များလို့ သူ့ရွေးချယ်ချင်ပေမယ့် မရွေးချယ်ပဲ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းကိုပဲရွေးချယ်လိုက်ကြောင်းကြည့်လိုက် ရပါတယ်။ ဒီလူငယ်လို လူငယ်တွေလည်း အများကြီးရှိ နေဦးမှာပါပဲ။

ကိုးရီးယားကို သွားပြီး ပိုက်ဆံလေးတစ်ခုတည်း သာရတဲ့ လုပ်ငန်းလေးကို ရွေးချယ်ခဲ့ရင် မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာတဲ့အခါ သူ့သူငါငါ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေသာ ဆက်လုပ်ရတော့မှာပါ။

ဒီအခါ နောက်လူတွေလည်း မိဝေးဖဝေးဘဝတွေ မှာ ဆက်ပြီး ဖြစ်နေရဦးမှာပဲ။

စာရေးသူငယ်စဉ်က တရားရိပ်သာ တစ်ခုမှာ မလေးရှားလူမျိုး ချန်ကွန်ဆန် ဆိုတဲ့ အဘိုးတစ်ယောက် နဲ့ခင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက စာရေးသူက နိုင်ငံခြားကို သွားပြီး အလုပ်လုပ်မလို့ ကြိုးစားနေချိန်ပေါ့။ တစ်နေ့ သူကပြောပါတယ်။ နိုင်ငံခြားမှာသွားပြီး အလုပ်လုပ်ရင် ပိုက်ဆံရတာပဲ မမက်နဲ့ ။ ရေရှည်မှာ ပညာရတဲ့ အလုပ်ပဲ လုပ်တဲ့။ သူဆို သူ့အလုပ်ကို တစ်ပတ်ကို နှစ်ရက်ပဲသွား ရတယ်။ အဲဒီနှစ်ရက်မှာလည်း နှစ်နာရီ တည်းပဲ အလုပ် ဆင်းရတာ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူကပညာတတ် လို့တဲ့။

အဲဒီစက်ရုံက စက်တွေအကြောင်း သူကသေချာ သိပြီး ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းတတ်လို့တဲ့။ သူ့စကားကြားတော့ မြန်မာပြည်ရဲ့ စက်ရုံတွေမှာ မနက်မိုးလင်းကနေ ညထိ နေ့တိုင်းအလုပ်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်သမားတွေကို သတိရ လိုက်တယ်။ သူတို့မှာ မနက်မိုးလင်းကတည်းက ညအချိန် အထိ အချိန်နာရီတွေ အများကြီးအလုပ်လုပ်ရပေမဲ့

ရတဲ့လခကျ လုပ်ရတာနဲ့မမျှ နည်းကြတယ်။ ပညာတတ်
လေ အလုပ်လုပ်ချိန်နည်းလေ လစာပိုရလေဆိုတာ ပတ်
ဝန်းကျင်မှာ လက်တွေ့ပါ။

ဒါကြောင့် လူငယ်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ငယ်စဉ်
အခါမှာ ပြည်ပနိုင်ငံတွေဆီသွားပြီးအလုပ်လုပ်ပါ။ စွန့်စား
ပါ။ တိုးတက် ထွန်းကားနေတဲ့ နိုင်ငံတွေရဲ့ ပညာရပ်
တွေကို ပြန်လာတဲ့ အခါ ကိုယ်နဲ့ တစ်ပါးတည်း သယ်လာ
နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

ဒါဟာ ကိုယ့်ဘဝအနာဂတ်လှပဖို့ ဖြစ်သလို တိုင်း
ပြည် အတွင်းမှာရှိတဲ့ကိုယ့်နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတွေ အတွက်
အလုပ်အကိုင်တွေ ဖန်တီးပေးရာလည်း ရောက်ပါတယ်။
တိုင်းပြည်ထဲမှာနေပြီး တိုင်းပြည်အပေါ် တာဝန်ကျေပွန်
ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်မြင့်ဝင်း

တွင်းနက်များ

မောင်သူရ

တွင်းနက်များသည် ကြီးမားလွန်းသော ကြယ်ကြီးများ၏ နောက်ဆုံးအဆင့် ဖြစ်သည်။ တွင်းနက်များအကြောင်း ပြောကြဆိုကြတော့မည်ဆိုလျှင် ချန်ရစ်မထားသင့်သည်မှာ ဆွဲအားဖြစ်သည်။ ဆွဲအားအကြောင်းဆိုလျှင်လည်း ချန်ရစ်မထားနိုင်သည်မှာ လွန်မြောက်အလျင် (Escape_velocity) ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆွဲအားမှ လွတ်မြောက်နိုင်သော အလျင်ပင်ဖြစ်သည်။

လာပါ။ တစ်နည်း ကမ္ဘာ့ဆွဲအားမှ လွန်မြောက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

လွန်မြောက်အလျင်

ကမ္ဘာကြီးပေါ်က တစ်နေရာမှ အမြောက်ဆံ တစ်လုံးကို အလျင်တစ်ခုဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုအမြောက်ဆံသည် နေရာတစ်ခုတွင် ကျသွားပေမည်။ ၎င်းအမြောက်ဆံကိုပင် ပိုမိုများသော အလျင်ဖြင့် ပစ်လွှတ်ပါက ထို့ထက်ပိုဝေးသောနေရာတစ်ခုသို့ ကျရောက်သွားပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအမြောက်ဆံကို ကမ္ဘာပတ်အလျင် (orbital_velocity) ဖြင့် ပစ်လွှတ်ပါက ထိုအမြောက်ဆံသည်ကမ္ဘာကြီးကို လည်ပတ်နေလိမ့်မည်။

ဟောကိန်းများနှင့်ထင်မြင်ချက်များ

တွင်းနက်ကဲ့သို့သော အရာများကို ကျွန်တော်တို့ စင်စစ်စတင်လေ့လာကြသည်မှ ယခုအချိန်ထိ တွင်းနက်များအကြောင်း သေချာတော့ မသိကြရသေးပါ။ ၁၈ရာစုကမူ သိပ္ပံပညာရှင်လပလေ့စ်(Laplace)ကြိုတင် ဟောကိန်း ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ၂၀ရာစု၌မူ အိုင်းစတိုင်း (Einstein)က ရီလေတစ်ဗတီ(Relativity)၌ တွင်းနက်ကဲ့သို့ အရာများရှိနေနိုင်ကြောင်း ထုတ်ခဲ့သည်။

ထို့ထက်များသော ၁ နာရီလျှင် ၂၅၀၀၀ မိုင်နှုန်း အလျင်နှင့် ပစ်လွှတ်ပါက ထိုအမြောက်ဆံသည် ကမ္ဘာမြေမှ အဆုံးစွန်ထိ မြင့်တက်သွားမည်။ ကမ္ဘာပေါ်သို့ ပြန်မကျ

တွင်းနက်တို့သည်နေထက်ကြီးမားသောကြယ်ကြီးများမှဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်ပင်တွင်းနက်၏ဒြပ်ထု(mass)သည် နေထက် ၁၀ ဆ လောက်ပင် ကြီးမားသည်။ တွင်းနက်တစ်ခု၏ ဒြပ်ထုသည် ၁၀နောက်၌ သူညီအလုံး ၃၀ကီလိုဂရမ်ခန့်ပင်ရှိ လေသည်။ နေထက် ၁၀ ဆကြီးသော တွင်းနက်များသည် အချင်းဝက် ၃၀ ကီလို မီတာ ရှိသည်။

၁၉၉၅ခုထုတ် လေ့လာချက်စာတမ်း၌မူ ကြယ်စုကြီး (Galaxy) ရှစ်ခုအလယ်၌ အလွန်ကြီးမားသော တွင်းနက်ကြီးတစ်ခု ရှိမည်ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ သိခြင်းမှာ အလယ် အူတိုင်အနီး လှည့်ပတ်နေသော ကြယ်များ၏ အမြန်နှုန်းကို ရီလေးတစ်ဗီအီအရ တိုင်းတာ နိုင်ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ စင်စစ် တွင်းနက်ဆိုသည်မှာ ဆွဲအားများလွန်းလှသောကြောင့် လေ့လာရန် လွယ်ကူသည့်အရာ မဟုတ်ပါ။ တွင်းနက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုလည်း သိနိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှသည်။ ကြယ်စုတိုင်းအလယ်တွင် တွင်းနက်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း ယနေ့ထက်တိုင်အောင် သက်သေပြနိုင်ခြင်း ရှိသေးပါ။

တွင်းနက်၏အစ

တွင်းနက်၏အစသည် ကြယ်ဟုဆိုရမည်။ ထို့ပြင် ကြယ်၏ အစဆိုသည်ကား နက်ဗျူလာ(Nebula)ခေါ် ဓာတ်ငွေ့တိမ်စုကြီးဖြစ်ပေသည်။ နက်ဗျူလာ၏ အတွင်းဘက်အလယ်၌ ကြယ်လောင်းရှိသည်။ ကြယ်လောင်း ၏ ဘေးဘက်တွင် ဓာတ်ငွေ့များ လည်ပတ်နေမည်။ ကြယ်လောင်းဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ နက်ဗျူလာ၏ အနှစ်ပြိုလာရာမှ ဟုဆိုရပေမည်။

အနှစ်မည်သို့ပြိုသနည်း။

အနှစ်သည် လည်ရင်းပြိုပါသည်။ ဘေးဘက်ရှိ ဓာတ်ငွေ့များသည် လည်နေတတ်သည်။ တစ်ပတ်ပြည့်ရန်ကြာချိန်သည် နှစ်သန်းပေါင်းများစွာပင် ကြာနိုင်ဦးမည်။ အတွင်းဘက် ကျကျ၌ လည်ပတ်နေသော ပစ္စည်းများသည် အလယ်သို့ လည်ပတ်ရင်း စုပုံကျရောက်နေလိမ့်မည်။ လည်ပတ်မှုဝင်ရိုးပေါ် ကျရောက်သော အမှုန်များသည်ကြယ်လောင်းဘက်သို့ ဦးတည်စုပုံစေသည်။

နက်ဗျူလာကြီးတစ်ခု၏ သက်တမ်းသည် ဓာတ်ငွေ့များကို ကြယ်လေကအဝေးသို့ မှုတ်ထုတ်ရန် ကြာချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ နက်ဗျူလာကြီးဇာတ်လမ်းပြီး၍ ကြယ်သစ်တစ်လုံးထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်ကြယ်သည်ဆွဲငင်အားကိုဇူကလီယာ ယူရော ခြင်း များ နှင့်ဟန်ချက်ညီအောင် ထိန်းချုပ်၍ အချိန်တော်တော်ကြာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ရှိနေတတ်

သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံး၌မူ ကြယ်သည်အခြားသော နျူကလီယာယူရော ဓာတ်ပြုခြင်းအတွက် ၎င်း၏ ဟိုက်ဒြိုဂျင်နှင့် လောင်စာများ ကုန်ခမ်းသွားမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ကြယ်ကလောင်စာများများ သုံးလိုက်လျှင် ပို၍ ကုန်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်တောက်လောင်ရန်လောင်စာသုံးရသနည်း

ဆွဲအားကိုဆန့်ကျင်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ ကြယ်၏ အလယ်၌ ဆွဲအားသည် မျက်နှာပြင်ကို အတွင်းဘက်သို့ ဆွဲယူနေလေသည်။ ထိုသို့အတွင်းဘက်သို့ ကျုံ့ဝင်မသွားရလေအောင် တွန်းကန်ပေးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြယ်က ခြပ်ထုများလေလေ ပိုမိုလောင်စာ သုံးရလေလေ ဖြစ်သည်။

ကြယ်တစ်လုံးတွင် သုံးစရာလောင်စာ ကုန်သွားသောအခါ၌ အလယ်ရှိ အပိုင်းက မျက်နှာပြင်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ အက်တမ်များ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထိမိပူးမိသောကြောင့် တစ်ဖန်ကြယ်ကြီးလည်း ပြန်ပူလာသည်။

ကြယ်ကပိုမိုပူလာလျှင် ဟီလီယံကို ကာဗွန်နှင့်အောက်စီဂျင်သို့ အသွင်ပြောင်းသည်။ ၎င်းနောက် ထိုအလယ်ရှိ ဆွဲအားများသော နေရာသည် တွင်းနက် ဖြစ်လာသည်။

ဤသည်မှာ တွင်းနက်အကြောင်း အစပျိုး လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်အပိုင်းများ၌ ပိုမိုပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါဦးမည်။

မောင်သူရ

ယခုအခါဆွဲငင်အားလို့ပြောလိုက်ရင်လူတိုင်းသိပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ကမ္ဘာအပြင်မှာ ကျန်တဲ့ ဂြိုဟ်တွေ ကြယ်တွေ တွင်းနက်တွေ ဂလက်ဆီတွေမှာလည်း ကိုယ်ပိုင် ဆွဲငင်အားတွေ ရှိကြပါတယ်။ ဆွဲအားကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ အခုလိုရပ်တည်နေနိုင်တာပါ။ ကျွန်တော်ဥပမာပေးမယ်ဆိုရင် ဘတ်စကတ်ဘောဥပမာနဲ့ပေးကြည့်ပါမယ်။

ဘတ်စကတ်ဘောနဲ့ဆွဲငင်အား

ဘတ်စကတ်ဘော တစ်လုံးကို မြောက်လိုက်တာနဲ့ ဘောလုံးဟာ ပြန်ကျလာတယ်။ ဒါဟာဆွဲငင်အားကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ဆွဲငင်အားမရှိရင် ဘောလုံးဟာ အာကာသဟင်းလင်းပြင်ထဲက ရောက်သွားမှာပါပဲ။ ဆွဲငင်အားကြောင့်ပဲ ဘတ်စကတ်ဘောဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ နေရာကို ရောက်နိုင်တယ်။

နယူတန်ရဲ့ပန်းသီးကြွေကြဲခြင်းသင်ခန်းစာ

ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ဆွဲငင်အားကိုပထမဆုံးဖော်ထုတ်ခဲ့တယ်သူဆိုရင်နယူတန်ကိုပြေးမြင်မိကြလိမ့်မယ်လို့ထင်ပါ

တယ်။ နယူတန်ဟာ တစ်နေ့မှာ သူ့ရဲ့ခြံဝင်းထဲ ပန်းသီးအပင်အောက်မှာ ထိုင်နေချိန် ပန်းသီးတစ်လုံး သူ့ပေါ်ပြုတ်ကျလာတယ်။ ပြုတ်ကျချင်း ဒါဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ဆွဲငင်အားကြောင့်လို့ တန်းမသိသေးပါဘူး။ သူ .. စတင်စဉ်းစား ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ပဲ နယူတန်ဟာ ပန်းသီးကြွေကျတာကို အခြေခံပြီး ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ဆွဲငင်အားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဆွဲငင်အားကြောင့်မဟုတ်ရင်ပန်းသီးကိုယ်တိုင်ကလည်း ပြုတ်ကျနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ ဒါဟာ နယူတန်ရဲ့ ဆွဲငင်အားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပုံပါပဲ။

လ-ကမ္ဘာဆွဲငင်အား

ကမ္ဘာမှာလည်း ကိုယ်ပိုင်ဆွဲငင်အားရှိသလို လမှာလည်း ဆွဲငင်အား ရှိတယ်။ လဟာ ကမ္ဘာကနေ ဘာကြောင့်အဝေးကို ထွက်မသွားဘဲ ကမ္ဘာကို လှည့်ပတ်နေရတာလဲ။

နယူတန်က ဒီလိုယူဆတယ်။ ဒါဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ဆွဲငင်အားကြောင့်ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဆွဲငင်အားကြောင့်ဆိုပေမယ့် လဟာ ကမ္ဘာမြေပေါ်ကို ဘာကြောင့်မရောက်တာလဲ။

လဟာလည်း ကမ္ဘာကိုပြန်ဆွဲငင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပဲ လန့်ကမ္ဘာဟာ တည်ငြိမ်စွာနဲ့ လမ်းကြောင်း ချောမွေ့ နေတာပါပဲ။

နေရဲ့ဆွဲငင်အား

နေဟာကမ္ဘာထက် ၁၀၉ ဆမျှ ပိုကြီးတယ်။ နေမှာ လည်း ကိုယ်ပိုင်ဆွဲငင်အား ရှိတယ်။ အိုင်းစတိုင်းရဲ့ ရီလေတီဗတီအရ သိပ်သည်းဆကြီးရင် ဆွဲငင်အား ပိုကောင်း လေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်နေဟာ သိပ်သည်းဆ ကြီးသလို ကမ္ဘာထက်လည်း သိပ်သည်းဆပိုကြီးတယ်။

အကယ်၍ လူတစ်ဦးဟာနေထဲကို သွားလိုက်ရင် နေရဲ့ ဆွဲငင်အားကြီးလို့ သူ့ရဲ့ခြေတွေလက်တွေကို မတရား မရမယ်။ ဒါဟာနေပဲ ရှိပါသေးတယ်။ နေထက် သုံးဆ ပိုမိုကြီးမားတဲ့ ကြယ်တွေဟာ သိပ်သည်းဆလည်း ကြီးသလို နေထက်လည်း ဆွဲငင်အား ပိုကောင်းတယ်။ ကြယ်ထဲကိုသွားတဲ့ လူကလည်းသူ့ရဲ့ခြေလက်တွေ မလို့ရ မှာကို မဟုတ်ပါဘူး။

တွင်းနက်ရဲ့ဆွဲငင်အား

တွင်းနက်(Black hole)တွေဟာနေထက် သုံးဆ ပိုမိုကြီးမားတဲ့ ကြယ်တွေသေရင် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကြယ်သေတွေဆိုရင်လည်း မမှားနိုင်ပါ ဘူး။ တွင်းနက်တွေဟာ နေရဲ့ဆွဲငင်အားထက် ပိုမိုကြီး မားတာကြောင့် အမြန်ဆုံး အလင်းတောင် ပြန်ထွက်လာ မည်မဟုတ်ချေ။

တွင်းနက်ထဲသို့ ရောက်သွားကြတဲ့ ကြယ်တွေဟာ လည်း ပျက်စီးရတာပါပဲ။ ကြယ်တွေပျက်စီး ရတာလည်း တွင်းနက်တွေရဲ့ ဗဟိုချက်မက ဆွဲငင်အားတွေများလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆွဲငင်အားရဲ့အကျိုး

ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆွဲငင်အားကြောင့် နေနိုင်တယ် ဆိုရင်လည်းမမှားနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

အများကြီးပါပဲ။ ဥပမာ-ရေချိုးရင် ရေဖလားထဲကရေဟာ ဆွဲငင်အားကြောင့်ရေဟာချိုးသူရဲ့ကိုယ်ပေါ်ကိုကျရောက် တယ်။ ဒါဟာဆွဲငင်အားရဲ့ အကျိုးဆိုရင်လည်း မမှားနိုင် ပါဘူး။ တော်တော်များများဟာ ကမ္ဘာရဲ့ဆွဲငင်အားကြောင့် ရပ်တည်နေနိုင်တာပါ။

သေနတ်ကျည်ဆံဥပမာ

တောင်ကုန်းပေါ်တစ်ခုကနေသေနတ်တစ်ချက်ပစ် လိုက်တယ်ဆိုပါစို့။ သေနတ်ရဲ့ ကျည်ဆံဟာ ဆက်သွားနေ မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆွဲငင်အားကြောင့်ပဲ ကျည်ဆံဟာ တစ် နေရာရာမှာ ကျသွားမှာပါပဲ။ ဆွဲငင်အားမရှိရင် ကျည်ဆံ ဟာ အဆုံးမရှိဆက်သွားနေမယ်။

ကွမ်တမ်မြေထုဆွဲအား

ယေဘုယျနှိုင်းရသီအိုရီဟာ ၂၀ရာစုရဲ့ အောင်မြင် သွားတဲ့ သီအိုရီတစ်ခုဖြစ်သလို နှိုင်းရသီအိုရီ အပြင် ၂၀ ရာစုမှာပဲ အောင်မြင်တဲ့ သီအိုရီဆစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပါ တယ်။ ၎င်းဟာ `ကွမ်တမ်မက္ကင်းနစ် ဖြစ်တယ်။

၎င်းဟာအလွန်သေးငယ်တဲ့ အတိုင်းအတာများ အပြင် ဖြစ်ပျက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း ဖြေရှင်း ပေးတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ ယခုကြိုးစား နေတာဟာ ယင်းနှိုင်းရသီအိုရီနဲ့ ကွမ်တမ်မက္ကင်းနစ်ကို ပေါင်းစပ်ပြီး [ကွမ်တမ်မြေထုဆွဲအား] ပေါင်းစပ်နိုင်တာကို ကြိုးစား နေကြပါတယ်။ ဒါဟာအချိန်အပါအဝင် နေရာတိုင်းမှာ ပါပဲ မှန်ကန်စွာ အသုံးချနိုင်ဖို့အတွက် ရနိုင်သလို [တစ်မူထူးခြားခြင်း] ကင်းလွတ်ရပါမယ်။

ပရိုတွန်ရဲ့ဆွဲငင်အား

အရာဝတ္ထုတွေကို အက်တမ်တွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထား တယ်။ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်။ အက်တမ်ဟာ ဂရိ စကားအရ [ခွဲထုတ်၍မရ]လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဂျွန် ဒေါ်လတန်ဟာ အက်တမ်တွေရဲ့ အကြောင်းကို နှိုက်နှိုက် ချွတ်ချွတ်လေ့လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့သူဟာလည်း အက်တမ်

ဟာခွဲမရတော့ဘူးလို့ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ အက်တမ်တွေကို ခွဲစိတ်ပြီး အက်တမ်မှာ သူ့ထက်သေးငယ်တဲ့ အခြေခံအမှုန်ရှိကြောင်းကို သိရှိခဲ့တယ်။ ၎င်းတို့အမှုန်တွေဟာ ပရိုတွန်နဲ့ အီလထရွန်တွေ ဖြစ်တယ်။

ပရိုတွန်ဟာ လျှပ်စစ်အဖိုဆောင်ပြီး အီလထရွန်ဟာ လျှပ်စစ်အမ ဆောင်ပါတယ်။ ပရိုတွန်ဟာ အက်တမ်ရဲ့အလယ်ဗဟိုမှာ တည်ရှိပြီး အီလထရွန်ဟာ ပရိုတွန်နဲ့ နျူထရွန်ကိုလှည့်ပတ်နေတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲ။

ဒါလည်းပဲ ဆွဲငင်အားကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ နေအဖွဲ့အစည်းနဲ့ တူတယ်။ ပရိုတွန်ဟာ အီလထရွန်ကို ဆွဲငင်ထားတယ်။ ဒါကြောင့်ဘဲ အီလထရွန်ဟာပရိုတွန်ရဲ့ ဘေးကိုလွင့်ထွက် မသွားခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့် ပရိုတွန်က ဆွဲငင်သလဲ။ ပရိုတွန်က ဒြပ်ထုများလို့ပါ။

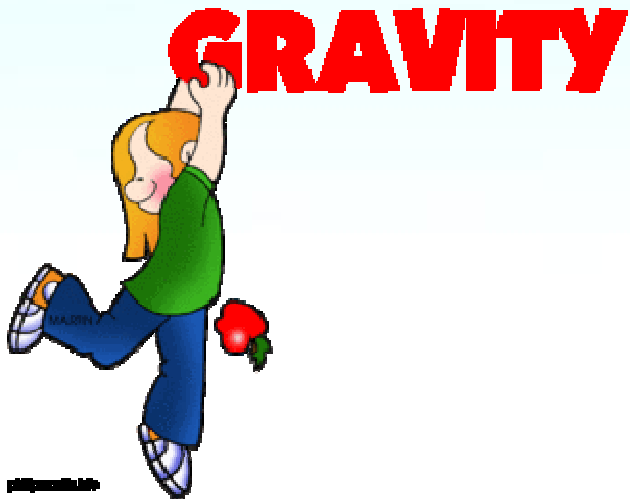
ကမ္ဘာကိုပတ်သော လရဲ့လမ်းကြောင်း

လဟာကမ္ဘာကြီးကို ၁နာရီလျှင် မိုင်၂၃၀၀နှုန်းနဲ့ လှည့်ပတ်နေတယ်။ လဟာကမ္ဘာကို ဘဲဥပုံလိုပတ်ရင် (ရှည်မျောမျောပုံစံ) တစ်စက္ကန့်ကို (၀.၀၀၄၄ပေ)နှုန်းနဲ့ ကမ္ဘာဟာဝေးရာကို လွင့်ထွက် နေလိမ့်မယ်လို့ နက္ခတ်ပညာရှင်တွေက ယူဆတယ်။ ကမ္ဘာကိုစက်ဝိုင်းပုံစံ ပတ်ရင်လည်း တစ်စက္ကန့်ကို (၀.၀၀၄၄ပေ) နှုန်းနဲ့ အောက်ကို ကျနေမယ်။ မြေကြီးရဲ့ ဆွဲငင်အားဟာ တစ်စက္ကန့်ကို ၁၆ ပေနှုန်းနဲ့ အောက်ကိုဆွဲချနေရင် လ ဟာဘာကြောင့် တစ်စက္ကန့်ကို ၀.၀၀၄၄ပေနှုန်းနဲ့ဖြစ်ရတာလဲ။

နယူတန်ရဲ့ယူဆချက်

၀.၀၀၄၄ပေနှုန်းနဲ့ ကျတာနှေးသွားရတာ လဟာကမ္ဘာရဲ့ဆွဲငင်အားကနေ ဝေးသွားလို့ဖြစ်ရမယ် လို့ ယူဆတယ်။ အရာဝတ္ထုတွေ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကို ကျတဲ့နှုန်းဟာ ကမ္ဘာဘက်ကို လရွေ့လာတဲ့ နှုန်းထက် ၃၆၃၂ဆ ပိုမြန်တယ်။ ကမ္ဘာမြေပြင်ဘက်ကို လရွေ့တဲ့နှုန်းဟာ တစ်စက္ကန့် ကို (၀.၀၀၄၄ပေ) နှုန်းနဲ့ရွေ့တယ်လို့ နယူတန်

က အတည်ပြုလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ နယူတန်ရဲ့ယူဆချက်ကို ထောက်ခံတဲ့သူတွေ များလာတယ်။

နယူတန်ရဲ့မြေထုဆွဲအား

ငြိမ်သက်နေသော အရာကို အားတစ်ခုခုက ငြိမ်သက်နေသော အရာပေါ်သို့ မရောက်မချင်း ငြိမ်သက်နေတဲ့ သဘောရှိတယ်လို့ နယူတန်က တင်ပြခဲ့တယ်။

[အရာတစ်ခုကို အားတစ်ခုလှည့်ဆော်ပေးလိုက်ပါက ၎င်းအရာဝတ္ထုက မည်သို့ရွေ့လျားကြောင်း ယင်းရွေ့လျားခြင်းက မည်သို့ပြောင်းလဲစေကြောင်း] နယူတန်က ဖော်ပြထားတယ်။

ကမ္ဘာအပြင်ကျန်ဂြိုဟ်များဟာလည်း နေကိုဘာကြောင့် ဘဲဥပုံစံလှည့်ပတ်ရတာလဲ။

နယူတန်က ဒါဟာအားတစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ ပစ္စည်းတစ်ခုကို လွှတ်ချပါက လေထဲမှာရပ်မနေဘဲ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်တဲ့အားနဲ့ အတူတူဖြစ်တယ်လို့ နယူတန်ကဆိုတယ်။ ဒါကို နယူတန်က [မြေထုဆွဲအား]လို့အမည်ပေးခဲ့တယ်။

ထူးဆန်းနိုင်

ကမ္ဘာကြီး ဘယ်လို ဖြစ်ပေါ်လာသလဲ

မောင်သူရ

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ နေကြပါတယ် ဆိုတာ နှစ်ခါပြောစရာမလိုပါဘူး။ ကမ္ဘာဆိုတာ နေကိုလှည့်ပတ် နေတဲ့ အကာသဝတ္ထုတစ်ခု ဆိုတာလည်း လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် လေးရာက ကိုပါးနီးကတ်စ်က ပြောပြီးပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ကမ္ဘာမှာနေပြီး ကမ္ဘာသမိုင်း ကြောင်းတော့သိသင့်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်က အရာတွေရဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေကိုလည်း သိသင့်တာပေါ့။

ကမ္ဘာကြီးပေါက်ဖွားပုံ

ကမ္ဘာရဲ့အဖေကတော့ နေဖြစ်ပြီး အမေကတော့ နေရဲ့ပတ်လည်က ဓာတ်ငွေ့တွေ အမှုန်တွေ ပါဝင်တဲ့ နေ နက်ဗျူလာကြီး ဆိုတဲ့ အပြားချပ်ပုံစံရှိတဲ့ အရာလို့ပဲ လွယ် လွယ်ပြောရပါတယ်။

နေနက်ဗျူလာပေါ်ကိုဝတ္ထုတွေလာကျနေတော့ ပူလာပါတယ်။ ဗ ဟို(နေ)ဟာအပူဆုံးပါပဲ။ မျက်နှာပြင်ကို က 2000K ရှိပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ဗဟိုကဝေးလာတော့ အပူချိန်ကျလာပြီး အေးလာတယ်။ နေနက်ဗျူလာကြီးပေါ် ကျကျလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အပူလျော့လျော့ သွားတယ်။ နောက်ဆုံး အေးစက်နေပါတယ်။ အဲ့ဒီမှာနေကသာ အပူ

ပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်နေတယ်။ နေနက်ဗျူလာက အေးပြီး သူမထဲက ဓာတ်ငွေ့တွေ ငွေ့ရည်ဖွဲ့ပါတယ်။ ပိုအေးနေ တော့ အရည်တွေခဲပါတယ်။ အလူမီနီယံလို အောက်ဆိုဒ် တွေ ငွေ့ရည်ဖွဲ့တော့တယ်။ နောက် ခဲတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ဥက္ကာခဲတွေမှာ သတ္တုပါဝင်မှုများတယ်။ အဲ့ဒီလိုမျိုး ငွေ့ရည်လေးတွေက ဝတ္ထုတစ်ခု ဖြစ်လာအောင် စုကုန် တယ်။ ဒါကိုဂြိုဟ်ပေါက်စလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဂြိုဟ်ပေါက်စ (planetesimal)လေးတွေက မီလီမီတာ အနည်းငယ် ကနေ ကီလိုမီတာ ရာဂဏန်းထိရှိတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ဂြိုဟ်ပေါက်စတွေ တိုက်မိပြီး ဂြိုဟ် ကြီးတစ်လုံး ဖြစ်လာတယ်။ သည်လိုနဲ့ နေနက်ဗျူလာမှာ ဂြိုဟ်တွေပေါ်လာတာပါ။ ကမ္ဘာကတော့ မိခင် နက်ဗျူ လာကြီးရဲ့ သားချင်းများထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။

အတွင်းမျက်နှာပြင်၊ အပြင်မျက်နှာပြင်

ကမ္ဘာဟာ အစတုန်းက ဝတ္ထုတွေစုပုံကျရောက် တာကြောင့်အတွင်းရောအပြင်ပါ အရည်ပျော် နေရပါ တယ်။ ဆွဲအားတွေကြောင့် နီကယ်စတဲ့ သံသတ္ထုတွေက အလယ်မှာစုပြီး အမာသား ဖြစ်လာပါ တယ်။

ကမ္ဘာ့ မျက်နှာပြင်ကလည်း ပြန်အေးလာပါတယ်။ အတွင်းပိုင်းကရဲရဲနီနေတဲ့အပိုင်းတွေကတော့များများစားစား ပြန်မအေးတော့ဘူး။ အပူကြားခံနယ်လည်း ရှိတော့ ပူမြဲပူပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာ့အတွင်း ထဲဖောက်ကြည့် ပါက အတွင်းဘက် ရောက်လေလေ ပိုပူလေလေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်ကရေ

ကမ္ဘာဦးတုန်းက ရေဆိုတာ ဆားတွေထဲမှာ ချောင် ပိတ်နေတယ်။ အရည်ပျော်နေတဲ့ အတွင်းသားက ရေတွေ တဖြည်းဖြည်း လွတ်ထွက်ပြီး မီးတောင် ချော်ရည်တွေနဲ့ အတူ မျက်နှာပြင်ပေါ် တက်လာတယ်။ မျက်နှာပြင်ပေါ် ရောက်တဲ့ရေက ရေငွေ့ပြန်ပြီး မိုးပြန်ရွာတယ်။ ဒါကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၃ဒသမ၅ ဘီလီယံ ကတည်းက ကမ္ဘာ ပေါ်မှာရေရှိတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရေတွေက ဘာလို့မြဲတာ လဲ။ လေထုကရော ဘာလို့မြဲနေတာလဲဆိုတာကတော့ ဆွဲအားကြောင့်ပါလို့ ကျွန်တော်ပြောမယ်။

ကမ္ဘာ့ဆွဲအား

ဆွဲအားဆိုတာ ဘာလို့ဖြစ်လာတာလဲ။ အဖြေက တော့ရှင်းပါတယ်။ သံလိုက်စက်ကွင်းကြောင့်ပါ။ သံလိုက် စက်ကွင်း ဘာလို့ဖြစ်တာလဲဆိုတော့ ကမ္ဘာလည်ပတ်မှုက အရည်ပျော်နေတဲ့ အတွင်းသားအတွင်း လျှပ်စစ်ဓာတ်စီး နေလို့ပါ။

ကမ္ဘာ့သံလိုက် စက်ကွင်းဆိုတာ ဦးတည်ရာ အမြဲ ပြောင်းတတ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း သုံးသောင်းက ဆိုရင် အခုမြောက်ဝင်ရိုးစွန်းက တောင်ဝင်ရိုးစွန်းဖြစ်ပြီး အခုတောင်ဝင်ရိုးစွန်းကမြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကိုကျောက်နမူနာတွေကသိရပါတယ်။ သို့သော် ဘာလို့လဲဆိုတာ ကျွန်တော်ရော၊ ခင်ဗျားရော၊ သိပ္ပံတစ် လောကလုံးရော တိတိကျကျမသိကြပါဘူး။

ရေနေဇီဝရုပ်နဲ့ရေသံသရာ

ရေအပိုင်းကို စကားပြန်ကောက်ပါမယ်။ ရေ ဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ဒသမ၅ဘီလီယံ ကတည်းက ဖြစ်ခဲ့

တယ်။ သို့ပေမယ့် ရေရဲ့သက်တမ်းက သည်လောက် မရှိ ဘူး။ ဒါဘာလို့လဲဆိုတော့ ရေသံသရာကြောင့်ပဲ။ ကမ္ဘာ့ မျက်နှာပြင် ပြတ်ရွေ့အလွှာတွေအရွေ့မှာ မျက်နှာပြင် ပေါ်ကရေတွေက အတွင်းပိုင်းထဲ ဝင်မယ်။ အဲ့ဒီ ရေတွေ က မြေပေါ်ကို မီးတောင်ချော်ရည်တွေနဲ့ ပြန်ထွက်၊ ငွေ့ ရည်ဖွဲ့စသဖြင့်နဲ့ပဲ ရေသံသရာဖြစ်တယ်။ ရေထဲကရေ ဇီဝရုပ်တွေကတော့ ပထမအကြိမ် ရေစဖြစ်ကတည်းက ဖြစ်တာပဲ။ အမီးဘားတွေက အဦးဆုံးရေနေဇီဝရုပ်တွေပဲ။

ကမ္ဘာပေါ်ကလေ

မိုးဖြစ်ဖို့ ငွေ့ရည်ဖွဲ့တယ်ဆိုတော့ လေထုလိုမှာ ပေါ့။ ဘယ်လိုလေထု ဖြစ်လာသလဲဆိုတာလည်း သိသင့် တာပေါ့။ ပထမအစတုန်းက ကမ္ဘာဖြစ်စမှာလေထုဆိုတာ ရှိတယ်။

အခုလေထုက ဒုတိယလေထုဖြစ်ပါတယ်။ ပထမ လေထုက ဥက္ကာခဲတွေဝင်ဆောင့်လို့ ပျက်စီးသွားပြီ။ ဒုတိ ယ လေထုက မီးတောင်က ထွက်လာတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေ စုပေါင်းထားတာဖြစ်တယ်။ အဦးပိုင်းလေထုဆိုတာ နိုက် ထရိုဂျင်ရယ်၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်ရယ်၊ ရေငွေ့ရယ် ပါဝင်တယ်။ အောက်ဆီဂျင်ကျတော့ရောဘယ်မှာလဲ ဆိုပြီး မေးခွန်းတွေရှိနိုင်တယ်။

ဒီနေ့ခေတ်လေထုထဲမှာရှိတဲ့အောက်ဆီဂျင်တွေက အပင်တွေက အော်ဂဲနစ်နည်းနဲ့ ထုတ်လွှတ်ပေးထားတဲ့ အောက်ဆီဂျင်တွေပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၂ ဘီလီယံ ထိကို အောက်ဆီဂျင်ရှားပါးပါသေးတယ်။ အဲ့ဒီ အောက် ဆီဂျင်တွေကို ဖြိုခွဲပြီး ပြန်ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့ အခါကျမှ အိုဇုန်းတွေဖြစ်လာပါတယ်။ အဲ့ဒီအိုဇုန်းလွှာက ကျွန်တော် တို့ကို ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်က ကာကွယ်ပေးတာပါ။

ကမ္ဘာပေါ်ကသက်ရှိ

ကမ္ဘာပေါ်မှာသက်ရှိတွေဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ ကမ္ဘာရဲ့ထူးခြားတဲ့အချက်ပါပဲ။ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေ ကို လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ဒသမ၅ဘီလီယံ က စတွေ့ပါတယ်။ ၁၉၅၀ မှာတော့ သိပ္ပံပညာရှင်အားလုံးက ဓာတ်ငွေ့အစု အဝေးတစ်ခုကို လျှပ်စစ် စီးဆင်းစေလိုက်ရင် အပူဓာတ်

စီးစေရင် အမိုင်နိုအက်စစ်တွေ ထွက်လာမယ်။ အဲ့ဒါတွေ က ပရိုတင်း(အသားဓာတ်) တွေကိုဖြစ်စေတယ် လို့ ဆိုပါတယ်။

ပထမ သမုဒ္ဒရာဆိုတာ ချိုပျစ်ပျစ်အရည်တွေလို့ ယူဆလိုက်ရင် အဲ့အရည်တွေက မော်လီကျူးတွေနဲ့ ပရိုတင်းတွေပေါင်းပြီး ကလပ်စည်းနဲ့ ဆင်တဲ့အလုံးလေးတွေ ထွက်လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ မျိုးရိုးဗီဇဆိုတာပေါ်လာမယ်။ ပြီးတော့ ကမ္ဘာဦး သတ္တဝါဖြစ်လာမယ်။ အမီးဘားလို ပရိုတိုဇိုးဝမ်း တွေကပထမဆုံးသတ္တဝါတွေဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာဟာသည်လိုပဲ အစပြုခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာသာ သက်ရှိရှိနိုင်တယ် ဆိုတာထက် အခြားသော ဂလက်ဆီတွေမှာလည်း သက်ရှိရှိနိုင်ပါတယ်။ တစ်ခုစီသော ကြယ်စုတိုင်းမှာ သက်ရှိရှိနိုင်ပြီး အဆက်အသွယ် ပြုနိုင်မှုတစ်ရာခိုင်နှုန်းတော့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတင်းကောင်းကတော့ ဒါဟာ ... မသေချာသေးပါဘူး။

မောင်သူရ

Chapter -2, A briefer history of time by Stephen Hawking

စကြဝဠာအပေါ် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာသော ကျွန်တော်တို့ အမြင်

မောင်သူရ

ခရစ်တို့ဖာကိုလမ်ဘတ်စ် မတိုင်မီက ကမ္ဘာ ပြားသည်ဟု လူများက ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ယခုတိုင်လည်း အချို့က ယုံကြည်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏

ခေတ်သစ် နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ ခြေလှမ်းများသည် ခေတ်ဟောင်း ဂရိများမှ အစပြုခဲ့သည်။ ဘီစီ ၃၄၀ လောက်တွင် ဂရိတွေးခေါ်ပညာရှင် အရစ္စတိုတယ်က အထက်ကောင်းကင်ဘုံပေါ်မှာ ဟုအမည်ရသည့် ကျမ်းတစ်စောင်ကိုပြုစုခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် အရစ္စတိုတယ်သည် ကမ္ဘာကြီးမှာ အပြားမဟုတ်ဘဲ လုံးသည်ဟု ငြင်းခုံချက်တစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

တစ်ခုသော ငြင်းခုံချက်ကို လကြတ်ခြင်း အပေါ် အခြေခံထားလေသည်။ အရစ္စတိုတယ်က လကြတ်ခြင်းများသည်နေနှင့် လကြားသို့ ကမ္ဘာ ရောက်လာမှဖြစ်လာသည်ဟု နားလည်သည်။

ယင်းဖြစ်စဉ်၌ကမ္ဘာ၏ အရိပ်သည် လပေါ်သို့ ကျရောက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါတွင် အရစ္စတိုတယ် သတိမူမိသည်မှာ ကမ္ဘာ၏ အရိပ်သည် လုံးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ကမ္ဘာကမပြားဘဲ လုံးနေသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကမ္ဘာသာ ပြားနေပါမူ နေသည် ထိုအပြား၏ အလယ် တည့်တည့်

ရောက်နေသောအခါတွင် ဖြစ်သည့် လကြတ်ခြင်း ကသာ လုံးဝန်းသော အရိပ်ကိုဖြစ်ပေါ်စေမည်။ အခြားသော လကြတ်ခြင်းများ၌ ကားအရိပ်သည် ဘဲဥပုံဖြစ်နေ လိမ့်မည်။

ဂရိလူမျိုးတို့၌လည်း ကမ္ဘာလုံးကြောင်း အခြားငြင်းခုံချက် တစ်ရပ်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကမ္ဘာသာ ပြားပါမူ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှသင်္ဘောလေးကိုသေးငယ် ထူးခြားသော အစက်အပြောက်အဖြစ် မြင်ရပါမည်။ ထို့နောက် ပိုနီးကပ်လာလေလေ သူ၏ရွက်တိုင်နှင့် ကိုယ်ထည်ကိုပါ တစ်ခါတည်း ပီသစွာ မြင်ရပါမည်။ လက်တွေ့၌ကား ထိုသို့မဖြစ်ပါ။ သင်္ဘောသည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှ လာလျှင် ပထမ မြင်ရမည်မှာ သူ၏ရွက်တိုင်နှင့် ရွက်များသာဖြစ်သည်။ ထို့နောက်မှ ကိုယ်ထည်ကိုမြင်ရပါမည်။ ရွက်တိုင်များသည်ကိုယ်ထည်ပေါ်၌ထောင်မတ်ထားသော ကြောင့် ယင်းတို့ကို ဦးစွာမြင်ရသည်။ ထိုအချက်သည် ကမ္ဘာကြီးမှာ ဘောလုံးကဲ့သို့ လုံးကြောင်း သက်သေခံ နေပါသည်။

ဂရိလူမျိုးများသည် ညအခါကောင်းကင်သာကို လည်း များစွာ စိတ်ဝင်စားတတ်ကြပါသည်။ အရစ္စတိုတယ်၏ ခေတ်၌လူတို့သည် ကောင်းကင်ယံရှိ အလင်းပြောက်တို့ မည်သို့ရွေ့လျားသည်ဆိုသည်ကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့က သူတို့မြင်သမျှ ထောင်ပေါင်း

များစွာသော အလင်းပြောက်များသည် ကောင်းကင်၌ ရွေ့နေသကဲ့သို့ ထင်ခဲ့ကြသော်လည်း စင်စစ်ငါးခုသည် မရွေ့ကြောင်းကို သတိပြုမိလာကြသည်။ ထိုအပြောက် ငါးခုသည် ပုံမှန်အရွေ့မှ အနောက်လမ်းကြောင်း၊ တစ်ဖန် ပြောင်းပြန်ပြန်လည်လာတတ်သည်။ ထိုအပြောက်ငါးခုကို ပလန့်နက်ဟုခေါ်လိုက်ကြသည်။

ပလန့်နက်ဆိုသည်မှာ ဂရိစကားအရ လှည့်လည် သွားလာသူဖြစ်သည်။ ဂရိတို့သည် သာမန်မျက်စိနှင့် မြင် နိုင်လောက်သည့် မာကျူရီ၊ ဗီးနပ်စ်၊ မားစ်၊ ဂျူပီတာ နှင့် စေတန်ဟူသောဂြိုဟ်ကြီးငါးလုံးကိုသာတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

ယနေ့၌မူ ကျွန်တော်တို့သည် ဂြိုဟ်များ ကောင်း ကင်ယံ၌ အဘယ်ကြောင့် မူမမှန်လမ်းကြောင်းများနှင့် ရွေ့လျားနေသည်ကိုပင် သိရှိနေကြပါပြီ။ ကြယ်များသည် ကျွန်တော်တို့၏ နေအဖွဲ့အစည်းအတိုင်း လိုက်လျောညီ စွာမရွေ့သော်လည်း ဂြိုဟ်များကမူ နေအဖွဲ့အစည်း အတိုင်း နေကိုပတ်လျက်ရွေ့ခြင်းကြောင့် ဂြိုဟ်များ၏ ရွေ့လျားပုံသည် အဝေးတစ်နေရာရှိ ကြယ်တို့၏ ရွေ့လျား ပုံထက် ပိုမိုရှုပ်ထွေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရစ္စတိုတယ်သည် ကမ္ဘာကအလယ်၌ တည်ငြိမ် လျက် နေ၊ လ စသဖြင့်သော ဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များက ကမ္ဘာကို စက်ဝိုင်းပုံလမ်းကြောင်း၌သာ လှည့်ပတ်နေကြ သည် ဟုတွေးထင်မိသည်။ သူက ဤထင်မြင်ချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ ဘာသာရေး ဆင်ခြေများကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဘာသာရေးဆင်ခြေများအရ သူက ကမ္ဘာသည် စကြဝဠာ၏ အလယ်ဖြစ်လျက်ထိုအလယ်ချက်မကို ပတ် ရန် စက်ဝိုင်းပုံလမ်းကြောင်းကသာ အသင့်တော်ဆုံး ဟု တွေးထင်မိပုံရပါသည်။ အေဒီ ဒုတိယရာစု၌မူ အခြား ဂရိလူမျိုး တော်လမီက အရစ္စတိုတယ်၏ ထိုအကြံကို ကောင်းကင်ဘုံ၏ ပြည့်စုံသောပုံစံအဖြစ် ရုပ်လုံး သွင်းပေးလိုက်သည်။ သူက သူ၏လေ့လာချက်များကို မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါသည်။ သူက 'ကြယ်များ၏ စက် ဝိုင်းပုံ လမ်းကြောင်းများ အတိုင်းစီရရီ လှည့်နေသည်ကို စိတ်ကူးယဉ်ရင်း ခြေထောက်များသည် မြေကြီးနှင့်ပင် မထိတော့ဟုထင်မိပါသည်။' ဟူ၍ရေးသားခဲ့သည်။

တော်လမီ၏ပုံစံငယ်၌ ကမ္ဘာကိုလှည့်ပတ်နေသော စက်ဝန်း (၈)ခုက ကဝန်းရံထားသည်။ စက်ဝန်းတစ်ခုစီ သည် နောက်ရောက်လေလေ ပိုကြီးလေလေဖြစ်သည်။

ရုရှားတို့၏ ငှက်သိုက် အရုပ်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာသည်အလယ်၌ရှိ၏။ နောက်ဆုံး စက်ဝန်း နောက် ကမူ ဗလာကျင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုခေတ်က လူတို့ လေ့လာနိုင်သော စကြဝဠာအပိုင်းကို ကျော်လွန်နေသော အပိုင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနောက်ဆုံး စက်ဝန်း သည် စကြဝဠာနယ်နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ကြယ်များကို စက် ဝန်းများပေါ်၌ အသေတပ်ဆင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကမ္ဘာလည်သောအခါ ကြယ်များပါ ထိုပုံသေအတိုင်း လိုက်ပါလည်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟုယူဆထားသည်။ အတွင်း ဘက်ရောက်နေသော စက်ဝန်းများပေါ်၌ ဂြိုဟ်များက လည်ပတ်ကြသည်။ ဂြိုဟ်များကိုကား ကြယ်များကဲ့သို့ စက်ဝန်းပေါ်တစ်နေရာစီ၌ အသေတပ်ဆင်မထားပါ။

သို့သော်သက်ဆိုင်ရာ စက်ဝန်းပေါ်၌ စက်ဝန်း ငယ်လမ်းကြောင်းများအတိုင်း ရွေ့လျားနေကြ၏။ ၎င်း တို့၏ လမ်းကြောင်းများသည် ကမ္ဘာနှင့်ယှဉ်သော် များ စွာရှုပ်ထွေးလှ၏။ ဤသို့ဖြင့်တော်လမီသည် ကောင်းကင် ယံရှိလမ်းကြောင်းများထက် ဂြိုဟ်များ၏လမ်းကြောင်း များကသာ၍ ရှုပ်ထွေးကြောင်း ကောက်ချက်ချခဲ့လေ သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သက္ကရာဇ် ၁၅၁၄ခုနှစ် မှ ပိုလန် လူမျိုး ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး နီကိုလပ်စ်ကိုပါးနီးကပ်စ်က အခြားသော ပုံစံငယ်တစ်ခုကို မိတ်ဆက်ခဲ့လေ၏။ ပထမ က အသင်းတော်ကြီးမှ တိတ္ထိစာလုံးအနှိပ်ခံရမည်ကို စိုး၍ ထိုပုံစံကိုပင် အမည်မဲ့ဖော်ပြခဲ့သည်။ ကောင်းကင်ရှိ ဝတ္ထု တို့သည် ကမ္ဘာကိုပတ်နေသည်ဆိုသော အချက်ကိုတော် လှန်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်သူ၏ ပုံစံငယ်၌မူ နေသည် နေအဖွဲ့ အစည်း၏ အချက်အခြာဖြစ်လျက် နေကို ဗဟို ပြုကာ ကမ္ဘာ အပါအဝင် အခြားသော ဂြိုဟ်များက လှည့်ပတ် နေကြသည်။ တော်လမီ၏ပုံစံအတိုင်းပင် ကိုပါးနီးကပ်စ် ၏ ပုံစံသည်လည်း အလုပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြီးပြည့် စုံသော တွေ့ရှိချက် မဟုတ်သေးပါ။ တော်လမီ၏ပုံစံ

ထက်များစွာ ရှင်းလင်းနေသောကြောင့် လူအများက များစွာလက်ခံကြလိမ့်မည်ဟုဆိုဖွယ်ရှိပါ၏။ မဟုတ်။ ထိုကြံဆချက်ကို ရာစုနှစ် တစ်ခုလောက်ထိ ပြင်းထန်စွာ ဆန့်ကျင်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် နက္ခတ္တ ပညာရှင်များ ဖြစ်သည် ဂျာမန်လူမျိုးကပ်ပလာနှင့် အီတလီ လူမျိုး ဂယ်လလီယိုတို့ လက်ထက်၌မှသာ ကိုပါးနီးကပ်စ်၏ သီအိုရီကို ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၆၀၉ ခု တွင် ဂယ်လလီယိုကသူ တီထွင်ခဲ့သည့် တယ်လီစကုပ်ဖြင့် ညအခါ ကောင်းကင် ကို စတင်လေ့လာတော့သည်။ ဂျူပီတာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်မူ ဂျူပီတာ၏ ဘေးဘက်၌ များစွာသော ဂြိုဟ်တုများ တစ်နည်း လ များသည် ၎င်းကိုလှည့်ပတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထိုတွေ့ရှိချက်က အရစ္စတိုတယ်နှင့် တော်လမီတို့ တွေးထင်ကြသလို ကမ္ဘာကို ဗဟိုထားလှည့်ပတ်နေသည့် အချက်ကို ချေပရာရောက်သည်။

အချိန်တစ်ခုတည်းမှာပင်ကပ်ပလာကလည်းကိုပါးနီးကပ်စ်၏ သီအိုရီကို စက်ဝိုင်းပုံ လမ်းကြောင်းများနှင့် နေကိုမလှည့်ပတ်။ ဘဲဥပုံလမ်းကြောင်းများဖြင့်သာ လှည့်ပတ်ကြောင်း ဖြည့်စွက် လက်ခံခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့သော အပြောင်းအလဲများနှင့် သီအိုရီအရ တွေးထင်ချက်မှသည် အမှန်တကယ်လေ့လာချက်အထိတိုးတက်လာခဲ့သည်။ ထိုသို့သော အကြောင်းရင်းများကြောင့် တော်လမီ၏ ပုံစံငယ်လည်းဆိတ်သုန်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ကပ်ပလာက ထိုသို့ ဘဲဥပုံလမ်းကြောင်းများနှင့် ကိုပါးနီးကပ်စ်၏ သီအိုရီကိုတိုးတက်စေခဲ့ငြား ကပ်ပလာအနေနှင့် အဆိုကြမ်းတစ်ခုဟုသာ ယူဆခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ကပ်ပလာသည် မည်သည့်လေ့လာချက် ကိုမျှ အခြေခံထားသော သဘာဝကျကျအတွေးများသာ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူကအရစ္စတိုတယ်ကဲ့သို့ ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းများသည်ဘဲဥပုံထက်စက်ဝိုင်းပုံကကောင်းသည်ဟု တွေးထင်မိနေခဲ့သည်။ ဂြိုဟ်များက ဤသို့မပြည့်စုံသော ပတ်လမ်းများ ဝယ်လှည့်ပတ်နေရသည် ဟူ၍လည်း မိမိကိုယ်ကို အရုပ်ဆိုးသော အမှန်တရားအဖြစ် ယုံကြည်မိသည်။ အခြားတစ်ချက်မှာ နေမှထွက်လာသော သံလိုက် ဆွဲအားများကြောင့် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းများ

ဖြစ်ပေါ်လာရကြောင်း သူ၏အဆိုကို ဘဲဥပုံပတ်လမ်းနှင့် မဆက်စပ်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤအချက်ကလည်း သူ့ကို စိတ်ပျက်စေခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်သူ၏သံလိုက်ဆွဲအား အယူအဆ မှားယွင်းပါစေ သူ၏ အရွေ့အပေါ်အား၏ သက်ရောက် ပုံကိုပြသခဲ့သည့် အတွက် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကိုချီးကျူးကြသင့်ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၆၈၇ခု၌ ရူပသိပ္ပံဘာသာရပ်အတွက် အရေးပါသော လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ဆာအိုက်ဆက်နယူတန်၏ သဘာဝနိယာမများနှင့် သင်္ချာနိယာမဆိုင်ရာ အတွေးအမြင်များက ထိုဂြိုဟ်ပတ်လမ်းများ ပုစ္ဆာကို အဖြေပေးခဲ့လေသည်။ ထိုစာအုပ်၌ ငြိမ်သက်သော အရာဝတ္ထုများတွင် အားတစ်ခုခုက ယင်းတို့အပေါ် မသက်ရောက်မချင်း ငြိမ်သက်မြဲဖြစ်သည် ဟု နယူတန်ကဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဝတ္ထုအပေါ် အား၏သက်ရောက်ပုံနှင့်အရွေ့ပြောင်းလဲပုံကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင်အဘယ်ကြောင့်ဂြိုဟ်များသည်နေကိုဘဲဥပုံပတ်ကြသနည်း။

နယူတန်က အားတစ်မျိုးကြောင့်ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအား သည် ဝတ္ထုတစ်ခုခုကို လွှတ်ချလိုက်သည့်အခါ လေထဲမနေဘဲ မြေပေါ်သို့ကျသော အားသဘော ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအားကို နယူတန်ကဒြပ်ဆွဲအား ဟု ပညတ်ခဲ့သည်။ သူသည် ဒြပ်ဆွဲအားကဲ့သို့သော အားတစ်မျိုးမျိုးကဝတ္ထုပစ္စည်းပေါ် သက်ရောက်လျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်ကို ကိန်းဂဏန်းအားဖြင့် ဖော်ပြပေးသော သင်္ချာ ပုံစံကို တီထွင်သည်။ သူကရလဒ်ဖြစ်သည့် ညီမျှခြင်းများကိုလည်း ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။ ကပ်ပလာ တင်ပြခဲ့သလို သူသည်လည်းနေ၊ ကမ္ဘာနှင့်အခြားသော ဂြိုဟ်များ၏ ပတ်လမ်းသည်ဘဲဥပုံသာ ဖြစ်သင့်သည်ဟု သက်သေပြခဲ့သည်။

နယူတန်က သူ၏နိယာမသည် ပြုတ်ကျနေသော ပန်းသီး၊ ကြယ်နှင့်ဂြိုဟ်များအပါအဝင် စကြဝဠာအတွင်းရှိ အားလုံးသောဝတ္ထုများအတွက် မှန်ကန်သည်ဟု အခိုင်အမာဆိုခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ သမိုင်းကြောင်းအရ ပထမဆုံးသောဂြိုဟ်များ၏ အရွေ့ကို နိယာမထုတ် ရှင်းပြချက်

ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ၏အရှေ့ကိုလည်း ထိုနိယာမကရှင်းချက် ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသေးသည်။ ထို့ပြင် ထိုနိယာမသည်ပင် ခေတ်ပေါ်ရူပဗေဒနှင့်ခေတ်ပေါ်နက္ခတ္တဗေဒအတွက်အဦး အစ ပထမပင် ဖြစ်သည်။

တော်လမီ၏ စက်ဝန်းယူဆချက်မပါရှိဘဲ စကြဝဠာနယ်နိမိတ်နှင့် ပိုမိုကျယ်ပြောသော စကြဝဠာရှိသည့် အချက်ကိုဆက်လက်၍ ယူဆနိုင်မည်မဟုတ်တော့ပါ။ ကမ္ဘာကြီးသည်သူ၏ဝင်ရိုးပေါ်၌လည်ပတ်ငြား ကြယ်များ သည် နေရာမပြောင်းခြင်းဟူသော အချက်မှ ထိုကြယ် များ၏ သဘာဝသည် နေကဲ့သို့ပင် ဖြစ်မည်ဟုယူဆနိုင် သည်။ သို့သော်၎င်းတို့သည် အလွန်ဝေးကွာလွန်းလှပါ သည်။

ကမ္ဘာသည် စကြဝဠာ၏ ဗဟိုဟူသော အချက် များ၊ နေအဖွဲ့အစည်းသည် စကြဝဠာ၏အဓိက ပြိုင်ဘက် ကင်းနေရာဟူသော အချက်များကို စွန့်လွှတ်စေခဲ့ပါပြီ။ လူသား အတွေးအခေါ်ကိုလည်း ပြောင်းလဲစေခဲ့ပါပြီ။ ဤ သည်မှာ ခေတ်ပေါ် သိပ္ပံနည်းများဖြင့် စကြဝဠာ အပေါ် နားလည်စေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မောင်သူရ

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ... ချစ်၍

Cathay Life

တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

အချစ်ဆိုသည်ကား မျက်နှာလေး တွေ့လိုက်ရရုံ ဖြင့်ပင် နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်တွေ့ချင်သည်လား။

စကားလေးတစ်ခွန်း ကြားလိုက်ရရုံဖြင့်ပင် နောက် တစ်ကြိမ် ပြန်ကြားချင်သည်လား။

အကြည့်လေးတစ်ချက်ဆုံလိုက်ရရုံဖြင့်ပင် နောက် တစ်ကြိမ် ပြန်ဆုံချင်သည်လား။

နံနက်ကတည်းက ဇင်ဖြိုး တစ်ယောက်တည်း ပြုံး လိုက် ဖုန်းကြည့်လိုက်နှင့် ပျော်နေသည်။ ပူအိုက်သည့် နွေရာသီ ဖြစ်သော်လည်း သူ့အဖို့ အေးမြနေလား မပြော တတ်။ ဖုန်းကိုသာ ကြည့်၍ ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေသည်။

“ ငါ အဖြေရပြီကွ ”

“ ဟေ နောက်ဆုံးတော့ မေခဆီက အချစ်ကို မင်းရခဲ့ပြီပေါ့ ... ဒါနဲ့ မင်းတို့တွေ့ဖြစ်ကြသေးလား ”

“ ကျောင်းပိတ်ကတည်းက မတွေ့ဖြစ်တာ ဆိုပါတော့ ”

“ မင်းသူ့ကို သွားမတွေ့ဘူးလား ”

“ အခွင့်အရေး မပေးသေးပါဘူးကွာ ကျောင်းဖွင့်ရင် တော့ မမြင်ချင်မှ အဆုံး တွေ့နေရမှာပါ ”

“ အေးပါကွာ .. ဒါနဲ့ မင်းပျော်လား ”

“ ဟာကွာ ဘယ်နှယ့်မေးလိုက်တာလဲကွာ မပျော်ဘယ် ရှိကွာ ပြီးတော့ ငါက ချစ်သူလည်း တစ်ခါမှ ထားဖူးတာ မဟုတ်ဘူး ဒါအချစ်ဦးကွ ပျော်တာပေါ့ တစ်စိမ့်စိမ့် တွေး ပြီးတော့ကို ပျော်နေတာ ”

“ အေးပါ .. အေးပါ ဒါနဲ့ မင်းသူ့အကြောင်းတွေကို မျက်ကွယ်ပြုနိုင်လို့လား ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်ပေါ့ ”

ထိုမေးခွန်းအဆုံး ဇင်ဖြိုး မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးများ ရုတ်တရက် လွင့်ပျောက်ကုန်သည်။ တစ်ခဏအတွင်း မှာပင် သူ့မျက်ရည် အနည်းငယ် ဝဲသွားသည်။

“ အဲ့အကြောင်းတွေ အစမဖော်ပါနဲ့လားကွာ ”

ဖျော့တော့တော့ အသံ အားမရှိတော့သည့်ဟန် ဖြင့် ဇင်ဖြိုးအသံမှာ တိုးလွန်းနေသည်။

“ အေးပါ အေးပါ ”

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မြင့်နိုင်လည်း သဘောပေါက် ၍ စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ခုနက တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေခဲ့သည့် ဇင်ဖြိုးတစ်ယောက် ... ရုတ်တရက် ငြိမ်ကျ သွားပြီး မေခ၏ အတိတ်က အကြောင်းများဆီသို့။

-----X-----

ဆယ်တန်း ကျောင်းသား ဘဝကတည်းက မေခကို တိတ်တခိုးချစ်နေခဲ့သူမှာ ဇင်ဖြိုး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖွင့်မပြောဖြစ်ခဲ့ခြင်းကသူတို့နှစ်ယောက်ကို ဝေးသွားစေခဲ့သည်။ ထို့နောက် မေခနှင့် ပြည့်ဖြိုးကျော်တို့ ချစ်သူ ဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုအချိန်က ဇင်ဖြိုးသည် ဆယ်တန်း ကျောင်းပြီးမှသာ မေခကို ဖွင့်ပြောမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပြီး သူမဖွင့်ပြောမိမှာခင် မေခနှင့် ပြည့်ဖြိုးကျော်တို့ ချစ်သူဖြစ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် မမျှော်လင့်သည့် နေ့တစ်နေ့။

“ ဟဲ့ရောင် မင်းကြားပြီးပြီလား မေခနဲ့ ပြည့်ဖြိုးကျော် တည်းခိုခန်းက ထွက်လာတယ်တဲ့ ”

“ ဟင် ... မင်းကို ဘယ်သူပြောတာလဲ ”

“ အေ ဘယ်သူပြောတာလဲတော့ မသိဘူး တစ်ကျောင်း လုံး ပျံ့နေပြီ ”

“ ဘာ ... တောက်! ဒီကောင် ယုတ်မာ.. ”

“ ဟ .. နေပါဦး တစ်ယောက်ယောက်က ဖွတာလည်း ဖြစ်မှာပါ ”

“ ဒါ ဖွစရာလားကွာ ”

မြင့်နိုင်ပြောသောစကားများသည်ဇင်ဖြိုး၏ ရင်ထဲ သို့ မိုးကြိုးများပစ်ချနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ လူတိုင်း၏ အကြည့်၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောစကားများကြား မေခ ရင်ထဲ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေမည်နည်း။ ဇင်ဖြိုး ခံစားနေရ သည် ဆို လျှင် မေခသည် အဆပေါင်း ထောင်သောင်း များစွာ ပိုနေလိမ့်မည်။ အရင်နေ့တွေတုန်းက မေခ၏ မျက်နှာသည် ကြည်လင်ဝင်းပ နေခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့ နံနက် တွင် တိမ်ဖုံးနေသော လကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

ထို့နေ့ညနေ

“ ဘာ .. နင်လူမှဟုတ်ရဲ့လား နင် နှမချင်းမစာနာဘူး ”

“ အေ .. ငါ နင့်ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး အဲ့တာကြောင့် ဒီလို သတင်းလွှင့်ခဲ့တာ .. အခုဆို နင့်ကို ဘယ်သူမှ မကြိုက်တော့ဘူး ငါစိတ်ချသွားပြီ ”

“ ဖြောင်း... ”

ထိုအသံနှင့်အတူ မေခလက်ဝါးသည် ပြည့်ဖြိုးကျော် မျက်နှာပေါ်သို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ကျရောက်သွား တော့သည်။

“ နင့်ကို ငါအရမ်းမုန်းတယ် ”

မေခ၏ မျက်ဝန်းအိမ်၌ အမုန်း မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျှက်ရှိသည်။ သူမ၏ ပါးစပ်နှင့် နှာခေါင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်လျှက် ပြေးထွက်သွားတော့သည်။ ပြည့်ဖြိုးကျော်မှာ မျက်ရည်များနှင့် အတူဘောလုံး ကွင်း နားတွင် ကျန်ခဲ့သည်။ သူ့မျက်ရည်များမှာ ဝမ်းနည်းခြင်း ကို အဓိပ္ပါယ်ဆောင်နေသလား မာန အတွက် နာကျင်နေ သော ယောက်ျားမပီသခြင်းကို ဖွင့်ဆိုနေသလား။ ထိုနေ့ အဖြစ်အပျက်များမှသည် တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ် ကျောင်း သား ကျောင်းသူများ အဖြစ်သို့ ...။

-----X-----

“ ချစ်သူ ”

ဇင်ဖြိုးလည်း ယုံကြည်မှုရှိရှိ ခေါ်လိုက်တော့သည်။

“ ဘာ ချစ်သူလဲ ”

“ ဟာ ကိုယ့်ချစ်သူမို့ ချစ်သူခေါ်တာလေ ”

“ ဪ .. ဘယ်သူပြောတုန်း ”

“ ဟာကွာ မနေ့ညက မင်းပဲ ချစ်တယ်ပြောရမှာ ရှက်လို့ MSG ကနေ ပို့ပြီးပေးခဲ့တာလေ ”

“ လွဲနေပြီနော် ... မနေ့ညက ငါ ဖုန်းမသုံးဘူး ”

“ မနောက်ပါနဲ့ ”

“ မနောက်ဘူး .. မနေ့ညက ငါ ဖုန်းမသုံးဘူး ငါ့မမ နင့်ကိုစတာ ဖြစ်မယ် ”

ဇင်ဖြိုးမျက်ရည်များ ဝဲသွားတော့သည်။ ဇင်ဖြိုး စိတ်ထဲ စနောက်နေသည်ဟု ထင်ခဲ့မိသော်လည်း မေခမှာ စနောက်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲအတည်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

“ မေခ နင် .. နင် လိမ်တယ် ”

“ နင်က တစ်ခြားတစ်ယောက်နဲ့ပဲ သင့်တော်ပါတယ်ဟာ ငါ့ထက်သာတဲ့သူ လောကကြီးမှာ အများကြီးရှိပါတယ် ငါ့ကို ရွေးချယ်တဲ့အတွက် နင်နောင်တရသင့်တယ် ငါ တောင်းပန်ပါတယ် .. ဇင်ဖြိုး ... ငါနင့်ကို မချစ်နိုင်ဘူး ”

“ ဘာ ... ဟာဘယ်လိုတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ မနေ့က ... ”

“ အဲ့အဖြေ ငါပေးတာ မဟုတ်ပါဘူဆို . ”

မေခ၏ စကားသံ၌ တဖြည်းဖြည်း ဒေါသပါ လာသည်။ ဇင်ဖြိုးခမျာ ဖုန်းလေးကိုင် လျှက်ပင် မျက်ဝန်း အိမ်တို့မှ မျက်ရည်များ သွင်းသွင်းစီးကျလာသည်။ မိမိ ချစ်သူဆီက အချစ်ကိုရခဲ့သည်ဟု ထင်မှတ်၍ ဇင်ဖြိုး ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ အဲ့ဒီအချစ်ဟာ သူ့ဆီက မဟုတ်သည်ကို သိလိုက်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းတို့သည် တစ်ခဏအတွင်း တိမ်မြုပ်ပျောက် ကွယ်သွားတော့သည်။

-----X-----

ယခု ဇင်ဖြိုး မေခကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန် တွေ့ချင်စိတ် မရှိ။ သို့သော် ကျောင်းဖွင့်ပြီ ဖြစ်၍ မတွေ့ ချင် မမြင်ချင်လည်း မျက်စိခလုတ် တိုက်စရာ အကြောင်း တော့ ရှိလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်မည်ဟု ဇင်ဖြိုး ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

မိန်းဆောင်ထဲမှ ထွက်လာပြီး ခရေပင်လမ်းလေး အတိုင်း ဇင်ဖြိုး လျှောက်လာသည်။ လမ်းတစ်လျှောက် ခရေပင်များ စွယ်တောပင်များ နှင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိနေသော လမ်းလေးသည် သစ်ပင်များ ထူထပ်မှုကြောင့် လား မပြောတတ် အေးစိမ့်လျက်ရှိသည်။

ထိုအချိန်တွင်ဇင်ဖြိုးရှေ့တည့်တည့်မှလျှောက်လာ သူမှာ မေခဖြစ်နေသည်။ ဇင်ဖြိုး၏ခြေလှမ်းများ ရုတ်တ ရက် တစ်ချက်တုံ့ဆိုင်းသွားခဲ့သော်လည်း ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းလျက် ...။

နှစ်ဦးစလုံး မျက်နှာချင်းဆိုင် လျှောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ တဖြည်းဖြည်း ဇင်ဖြိုးနှင့်မေခတို့ နီးသတဲ့နီးလာ ခဲ့သည်။ မေခကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဆက်လျှောက် သွားမည်ဟု ဇင်ဖြိုး ဆုံးဖြတ်ထားပုံ ပေါ်သည်။

“ ဇင်ဖြိုး ”

ရုတ်တရက်မေခဆီကမထင်မှတ်ထားသော စကား သံ ထွက်လာပေါ်သည်။ ဇင်ဖြိုး ရုတ်တရက် ရပ်သွား သည်။ ထို့နောက် ဆက်လျှောက်မည့် ခြေလှမ်းပြင်လိုက် သည့်အချိန်တွင်

“ ငါ ... တောင်းပန်ပါတယ် ”

ထိုစကားကြောင့် ဇင်ဖြိုး နောက်တစ်ကြိမ် တုံ့ဆိုင်းသွားသည်

“ မလိုပါဘူးဟာ ... အချစ်ဆိုတာတစ်ဖက်က ဘယ်သူနဲ့မှ မတူတဲ့ အနှိုင်းမဲ့အချစ်နဲ့ ချစ်လည်း တစ်ဖက်က လက် မခံရင် အလကားပဲ ”

“ နင်ကလည်းဟာ ”

“ ငါနင့်ကို ချစ်ဖို့ ဘယ်လောက်သတ္တိမွေးခဲ့ရလဲ သိလား ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘယ်လောက် မျက်ကွယ်ပြုခဲ့ရလဲ နင် .. သိလား ... ပြီးတော့ နင့်ဆီက အဖြေရတယ်ထင်ပြီ ငါ ဘယ်လောက်ပျော်ခဲ့ရလဲ သိလား ”

ဇင်ဖြိုး၏ စကားကြောင့် မေခ မျက်ရည်ဝဲ သွား တော့သည်။

“ ငါချစ်သလောက် နင်ပြန်မချစ်နဲ့ဦး တစ်ဝက်လောက် ချစ်ရင် တောင် နင်ရူးသွားမယ် ”

ဇင်ဖြိုး တဖြည်းဖြည်း ဒေါသပါလာသည်။

“ အရာအားလုံးကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး ငါ့ကို ချစ် ခဲ့တာ အနှိုင်းမဲ့ အချစ်ဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အတိုက် အခိုက် တွေကြားမှာ နင် ကျရှုံးသွားမှာကို စိုးရိမ်မိတဲ့ ငါကရော ”

“ ဘယ်လို ”

မေခထံမှ ရုတ်တရက် ထွက်လာသော မေးခွန်းကို ဇင်ဖြိုး နားမလည် ။

(ဘယ်သူ့ကိုယ့်လောက် ချစ်သလဲ XXX စဉ်းစားကြည့်ပါတော့ XXX မင်းအပေါ်မှာ XXX ကိုယ့်လောက်တော့ မချစ်နိုင်ဘူး)

မေခ၏ လက်ကိုင်ဖုန်းမှ Ringtone သံလေး ထွက်ပေါ် လာခဲ့သည်။

“ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ချစ်ပုံ ချစ်နည်း မတူကြဘူး ဇင်ဖြိုး လောကမှာ နင်မသိသေးတဲ့ အချစ်တွေ အများကြီးရှိသေးတယ် ... ငါ့ သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်နေပြီ သွားတော့မယ်”

မိန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည့် မေခ၏ ခြေလှမ်းများကို ငေးကြည့်လျက်ကျန်နေခဲ့သူမှာ ဇင်ဖြိုးဖြစ်သည်။ လေပြလေးများ ဟိုသည် ပြေးလွှားလျက် ရှိသည်။ ခရေပင် တို့သည်လည်း တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ပွတ်သပ်ကျီစယ် လျက်။

ထိုနေ့ ထိုအချိန်က ချစ်၍စွန့်စားသူနှင့် ချစ်၍ စွန့်သွားသူ နှစ်ယောက်အကြား အချစ်ချင်းပြိုင် မည်သူ နိုင်မှန်း မသိခဲ့သည့် ပုံပြင်လေး တစ်ပုဒ် တက္ကသိုလ် အသိုက်အဝန်းအတွင်း အချိန်ကာလ တစ်ခုအထိ စိမ့်ဝင် ပုံနှံ့ ခဲ့ဖူးသည်။

ရင်နှင့်ရင်း၍
တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

အသင်းအဖွဲ့တွေမှာ အပြန်အလှန် ရှိနေသင့်တဲ့ အခြေအနေ (၄) မျိုး

ကျွန်တော်တို့ ဘဝမှာ အသင်းအဖွဲ့နဲ့ ဆောင်ရွက် ရမယ့် လုပ်ငန်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ အသင်းလိုက် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ အောင်မြင်မှု/ကျရှုံးမှုဆိုတဲ့ ရလဒ်ဟာ တစ်ဦး တစ်ယောက်တည်းအပေါ် မှီခိုမနေတော့ပါဘူး။ အသင်းဝင်တွေမှာ မြင့်မားတဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိနေရုံ နဲ့ အသင်းဟာ အမြဲအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။

အသင်းရဲ့စည်းလုံးမှု၊ အသင်းဝင် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် သဘောထားတွေက အသင်းရဲ့ အောင်မြင် ခြင်း ကျရှုံးခြင်း ရလဒ်တွေကို ဖန်တီးတဲ့အခါမှာ အခန်း ကဏ္ဍတစ်ခုအနေနဲ့ ပါဝင်နေပါတယ်။

အသင်းလိုက် ဆောင်ရွက်ရတဲ့ ဘယ်လုပ်ငန်းမှာ မဆို ထားရှိသင့်တဲ့ အပြန်အလှန် သဘောထားလေးတွေ ရှိပါတယ်။

အပြန်အလှန်ယုံကြည်မှုရှိခြင်း (Mutual Trust)

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ယုံကြည်နေရမယ်။ မိုးကိုလည်းမချစ် ရေနားကလည်း မခွါတဲ့ မိုးမခပင်လို လုပ်လို့မရဘူး။ တစ်ယောက်တည်းနဲ့မရလို့ အသင်းလိုက် ဆောင်ရွက်ရတဲ့ ကိစ္စတွေမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ယုံကြည်မှု ရှိဖို့လိုမယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်

မယုံကြည်တဲ့အခါ အသင်းရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေ က မောက်ကမဖြစ်ပြီး အသင်းရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည် ကျဆင်း လာတတ်ပါတယ်။

အပြန်အလှန်နားလည်မှုရှိခြင်း (Mutual Understanding)

အပြန်အလှန် နားလည်ပေးရမယ်။ လူတိုင်း မှား နိုင်တယ်။ အသင်းဖော် အချင်းချင်း နားလည်ပေးရမယ်။ တစ်ခြားပြင်ပနဲ့ တစ်ဆင့်မြင့်သူတွေကတော့ အပြစ်ပြော ချင်ပြောမှာပဲ အမှားကို ဝိုင်းပြီး ထောက်ချင် ထောက် မှာပဲ။ အသင်းဖော် အချင်းချင်းကျတော့ အမှားကို အပြု သဘောလေး ပြောပြရုံလောက်ပဲ လုပ်သင့်တယ်။

အပြန်အလှန်လေးစားမှုရှိခြင်း (Mutual Respect)

အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုမှာ ဒါဟာ အရမ်းအရေးကြီး ပါ တယ်။ အပြန်အလှန် လေးစားမှု ရှိရမယ်။ အသင်းလိုက် အားနဲ့ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် လေးစားမှုရှိနေဖို့လိုတယ်။ တစ် ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လေးစားမှုရှိတဲ့အခါ စည်းလုံးမှု ရှိလာမယ်။ စည်းလုံးခြင်းဟာ ခွန်အားပါဘဲ။

အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မှုရှိခြင်း (Mutual Negotiation)

အသင်းလိုက်ဆောင်ရွက်မယ့် ကိစ္စတွေမှာ တစ်သင်းလုံးနဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့လိုမယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းဟာ အသင်းဝင်တိုင်းကို အသင်းအတွက် အရေးပါတဲ့သူတွေလို့ ထင်မြင်လာစေပါတယ်။ "ငါဟာ ဒီအဖွဲ့အစည်းအတွက် ဘောင်မဝင်တဲ့သူ အရေးမပါတဲ့သူ" လို့ထင်နေတယ်ဆိုရင် အဲဒီသူရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည် ကျလာနိုင်ပါတယ်။ တစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်း စွမ်းဆောင်ရည် ကျဆင်းခြင်းဟာ အသင်းလိုက် စွမ်းဆောင်ရည်ကို ထိခိုက်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အသင်းဖော် အချင်းချင်း အမြဲတမ်း ခွဲခြားမှုမရှိပဲ နွေးနွေးထွေးထွေး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြဖို့လိုပါတယ်။

ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့်

တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

Article

တန်ဖိုးရှိသော အရာလေးများ

ယုယုဖွင့်ရေးသည်။

အပြုံး

မျက်နှာလေးကြည်လင်လှပချင်တယ်ဆိုအပြုံးလှ လှလေးတစ်ခု ဆောင်ထားပါ။ အပြုံးဆိုတာ လိုရာခရီး ရောက်စေနိုင်ပါတယ်။ အပြုံးဟာ တစ်ကယ် တန်ဖိုး ရှိပါတယ်။ ပြုံးပြတယ်ဆိုတာ ငြိမ်းချမ်းစေသော သဘော၊ ရန်မပြု လိုသောသဘောကိုသက်ရောက်ပါတယ်။ မေတ္တာ သဘောကိုဆောင်ပါတယ်။

မိသားစုထဲမှာ ချစ်ခင်စေချင်ရင်လည်း မိသားစု ဝင်တွေကို အပြုံးလေးတစ်ခုဖန်တီးပေးလိုက်ပါ။ မိသားစု က ပြန်ပြုံးပါလိမ့်မယ်။ ပြုံးပြလိုက်တိုင်း ပြန်ပြုံးပြသူသာ ရှိပါလိမ့်မယ် မဲ့ပြသက ခပ်ရှားရှားပါ။ မဲ့ပြသူရှိရင်လည်း ခဏခဏ ပြုံးပြလိုက်ပါ။ တစ်ကြိမ်မဟုတ် တစ်ကြိမ် သူပြန်ပြုံးပြလာမှာပါ။

တကယ်လို့ ကိုယ်ဘယ်လိုကြိုးစား ကြိုးစား သူ မဲ့ပြမြဲမဲ့ပြနေတယ်ဆိုရင်တော့ လျစ်လျူရှုလိုက်ပါ။ ဒါပေ မယ့် ကိုယ်ကတော့ အပြုံးမပျက်ပါနဲ့ရှင်။ အပြုံးလေးနဲ့ဆို ကျွန်မတို့မိန်းကလေးဆိုရင် ပိုကျက်သရေရှိပြီး ယောက်ျား လေးတွေဆိုလည်း ပိုခန့်စေပါတယ်။ အပြုံးလေးတွေဟာ ကျွန်မတို့ မျက်နှာအတွက် ကျက်သရေဆောင် တန်ဖိုး ရှိနေတာပါ။ ဒါ့ကြောင့် ... "ပြုံးလိုက်ပါ"

မေတ္တာ

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကတော့ ကျွန်မတို့ စိတ်နှလုံးသား ကို လှပစေပါတယ်။ ၅၂၈ မေတ္တာနဲ့ ချစ်တာလည်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာတစ်ခုပါ။ ၁၅၀၀နဲ့ ချစ်လည်းအချစ်ပါ။ မေတ္တာကတော့ ရေလိုအေးပြီး အချစ်က မီးလိုပူပေမယ့် မုန်းနေတာထက်တော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာက သာယာပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အေးချင်ရင် ၅၂၈နဲ့စစ်`ချစ်ပါ။ ၁၅၀၀ ကိလေသာနဲ့ ပူချင်ရင်တော့လည်း ၁၅၀၀နဲ့ ချစ်ပါ။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းအပေါ်တော့မေတ္တာသာပေးပါ။ မေတ္တာ ဆိုတာ တကယ်တန်ဖိုးရှိတာပါ။ နာနာဂီရိ ဆင်ဆိုးကြီးကို ဘုရားအရှင် အောင်နိုင်တာ မေတ္တာလက်နက်ပါ။ စိန္တမာန ကို အနိုင်ယူတာလည်း မေတ္တာလက်နက်ပါပဲ။ ဒီတော့ မေတ္တာဟာ တကယ်ကို ကျွန်မတို့အတွက် နှလုံးရည် ပြည့်စုံစေပါတယ်။

ရိုသေမှု

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အပြုအမူက ရိုသေတတ်ခြင်း ရဲ့ တန်ဖိုးပါ။ ကျွန်မတို့ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့အမျှ အပြုအမူတွေကိုလည်း ထိန်းသိမ်းလာရပါတယ်။ ကျွန်မ ငယ်ငယ်က အမှားလေးတစ်ခု လုပ်ဖူးပါတယ်။ အဲဒါက ကျွန်မ ဒုတိယတန်းမှာ ဆရာမက အတန်းပိုင်ဆရာမကို

သွားခေါ်ခိုင်းတာပါ။ ကျွန်မရောက်သွားတော့ အတန်းပိုင် ဆရာမက တစ်ခြား ဆရာမနဲ့ စကားပြော နေပါတယ်။ ကျွန်မက အတန်းပိုင် ဆရာမကို အော်ပဲခေါ်ရမလား ဘယ်လိုသွား ခေါ်ရမှန်းမသိအခက်တွေ့နေပြီး ကြောက် ကြောက်နဲ့ ဆရာမ နောက်ကျောကို ဆရာမဆိုပြီး လက်တို့ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မအပြုအမူရိုင်းသွားတာ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒီအတွက် ဆရာမဆူတာ ကောင်းကောင်းခံ လိုက်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရိုသေမှု ဆိုတာ အပြုအမူရဲ့ တန်ဖိုးတစ်ခုပါ။ တစ်ခါတစ်လေ အကြောက်တရားဟာ ကျွန်မတို့ စိတ်ကို အဆိပ်ခတ်လိုက်ပါတယ်။

မိသားစု

မိသားစုကတော့ဘဝရဲ့တန်ဖိုးလေးတစ်ခုပါ။ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်က ကျွန်မတို့ကို ဘယ်လို အနိုင်ကျင့် စော် ကားပါစေ အိမ်မှာတော့ ကျွန်မတို့ဟာ ဖေဖေ မေမေတို့ရဲ့ ရတနာလေးပါပဲ။ မိမိမှာ အမေပဲရှိရင်အမေဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မိသားစုပါ။ အဖေပဲရှိတယ်ဆိုရင်လည်း အဖေဟာ မိမိတို့ ရဲ့ မိသားစုပါ။ မိရောဖရောမရှိဘူး ဆိုရင်တောင် ကိုယ်နဲ့ နေထိုင်သူ မွေးစားမိဘဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မိသားစုပါ။ ကိုယ့်ကို မမွေးပေမယ့် ကျွေးထားတာပါ။ ဟာ ... မွေးစားမိဖတွေပဲ အလကားတွေပါဆိုလည်း အလကားပါ။ ဒါပေမယ့် ငါသာ သူ့နေရာဆိုရင်ဆိုတဲ့ အတွေးလေး တစ်ခုထားလိုက်ပါ။ တန်ဖိုးသိလာပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာ ပါလိမ့် မယ်။ ဘာလို့လဲဆို တစ်နေ့ကိုယ်လည်း မိဘနေရာ ရောက်လာမှာမို့ပါ။ ထို့ကြောင့် မိသားစုဆိုတာ မိမိနဲ့ အရင်းနှီးဆုံး အချစ်ဆုံးမို့ တန်ဖိုးရှိပါတယ်။

ကျွန်မတို့အတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ တန်ဖိုးလေးတွေကို ဘဝတစ်လျှောက် တန်ဖိုးရှိပါစေ ဆန္ဒပြုလျက်...

ကြိုးစားပါအုံးမည်။

ယု ယု လွင်(လေးစံပယ်)

စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို ဘယ်လိုထိန်းချုပ်မလဲ

တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

စိတ်ဖိစီးမှုတွေဟာသာမန်အခြေအနေမှာပဲရှိနေ သေးတယ်ဆိုရင်တော့ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခြေအနေ အမျိုး မျိုးကို အကောင်းမြင်နိုင်တဲ့ အနေအထားမှာရှိပါတယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုတွေ အရမ်းများနေတဲ့အချိန်မှာ အကောင်းမြင် စိတ်တွေ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ အမျိုးမျိုးကို တုံ့ပြန်တဲ့အခါ အံ့ဩစရာကောင်းလောက် အောင် ခက်ထန်နေတတ်ပါတယ်။ ဒီလို အခြေအနေတွေ ကနေ ကင်ဝေးစေဖို့ အတွက် စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို စနစ် တကျ ထိန်းချုပ်တတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

တစ်ချို့တွေက စိတ်ဖိစီးမှုအရမ်းများတဲ့အခါ ... မဆိုင်တဲ့ သူတွေကို ပတ်ရမ်းပြီး .. ထွက်ပေါက်အဖြစ် လုပ်လေ့ရှိတယ်။ ဒါဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် တော့မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပမာ ကျောင်းမှာ ကျောင်းအုပ်ကြီး အဆူခံလာရတဲ့ တီချယ်လေးက အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ကိုယ့်ချစ်သူဆီကို မြားဦးပြန်လှည့်လာတာမျိုးပေါ့။ ဒါက တော်ပါသေးတယ်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ ထိပ်ပိုင်း ခေါင်း ဆောင်တွေ အဲ့ဒီလိုတွေလုပ်ပြီ ဆိုရင်တော့ အခြေအနေ က အတိုင်းမသိ ဆိုးရွားသွားနိုင်ပါတယ်။

လူနှစ်မျိုး

တူညီတဲ့ အခြေအနေ တစ်ခုကို မတူညီတဲ့ ပုံစံနဲ့ တုံ့ပြန်တဲ့ လူနှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ ပထမ တစ်မျိုးက

ဖြစ်လာတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုကို အတွေ့အကြုံတွေ ရင့် ကျက်မှုတွေနဲ့အတူ တုံ့ပြန်ကြပါတယ်။ ဒီလိုတုံ့ပြန်မှုမျိုး က ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးနိုင်ပါတယ်။

တချို့ ကတော့ စိတ်ဒေါသနဲ့ တုံ့ပြန်ကြတယ်။ စိတ်ဒေါသ နဲ့ တုံ့ပြန်တယ်ဆိုတာ စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို စနစ် တကျ စီမံခန့်ခွဲမှု မရှိလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုတုံ့ပြန်မှု မျိုးက အခန့်မသင့်ရင် တတိယကမ္ဘာစစ်အထိ ဖြစ်သွားနိုင်ပါ တယ်။

အခုပြောမယ့် နည်းလမ်းတစ်ချို့က ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုကို အတိုင်းတစ်ခုအထိ တည်ငြိမ်စွာ ရင်ဆိုင်နိုင်အောင် ကူညီပေးပါလိမ့်မယ်။

#မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ပါ

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပို၍ ယုံကြည်လေ လေ မိမိကိုယ်ကို ပို၍တန်ဖိုးထားလာလေပါ။ ကျွန်တော် တို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားလေလေ စိတ်ဓာတ်က ကြံ့ခိုင်လေလေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ အခြေအနေ တစ်ခုကိုတုံ့ပြန်တဲ့အခါဒေါသမပါအောင် အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ ထိန်းသိမ်းပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

#အပြုသဘောဆောင်ပါ

ကျွန်တော်တို့ ပြောဆိုတဲ့အခါမှာ အပြုသဘော ဆောင် ပြောဆိုပါ။ နားထောင်ပါ။ တွေးခေါ်ပါ။ ယခု နောက်ပိုင်း တချို့ စာရေးသားမှုတွေက အပြုသဘော မဆောင်ဘဲ အပျက်သဘောဆောင် ဝေဖန်တိုက်ခိုက်မှု သက်သက်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ မိမိအတွက် တစ်နေ့ တာ စိတ်ကျေနပ်မှုကိုဖြစ်စေတဲ့ အရာအားလုံးကို စာရွက် ပေါ်မှာ ချရေးကြည့်ပါ။ (၅) ရက်မြောက်တဲ့ နေ့မှာ

အားလုံးကို ပြန်ဖတ်ကြည့်ပါ။ စိတ်ချမ်းသာမှု ဆိုတာ ဘာလဲ ဆိုတာ သိလာပါလိမ့်မယ်။

#ပုံမှန်လှုပ်ရှားမှုရှိပါ

ကျွန်တော်တို့ ခန္ဓာကိုယ်က အစိတ်အပိုင်းတွေက ကျွန်တော်တို့ အိပ်နေတဲ့ အချိန်မှာတောင် လှုပ်ရှားနေ ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မနက်တိုင်း လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခု မှန်မှန်လုပ်ရင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာရော ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာပါ ကျန်းမာစေတယ်လို့ သုတေသီများက မှတ်ချက်ပြုထား ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာက ဖုန်းဘက်ထရီ အားသွင်းသလို ပါဘဲ။ တစ်နေ့လုံး မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချနိုင်ဖို့ အားသွင်းလိုက်သလိုပါဘဲ။

#စာရေးခြင်းအကျင့်

စာရေးတယ်ဆိုတာ ဇာတ်လမ်းတွေ ဆောင်းပါတွေ ကဗျာတွေ ရေးဖို့ အထိပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရေးရင် တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့။ နေ့တိုင်း မိမိစိတ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ချရေးပါ။ မိမိရဲ့ လူသိမခံနိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေကိုတော့ ရေးဖို့မလိုပါဘူး။ ဘယ်လို အကြောင်း အရာတွေပဲရေးရေး နောက်ဆုံးရေးတဲ့ အကြောင်းအရာ က စိတ်ကျေနပ်စရာ အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်ပါစေ။ ဒါက သင်ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို စာသားတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်တာပါ။ အရမ်းထိရောက်တဲ့ နည်းလမ်းပါ။

#To_Do_Listလုပ်ထားခြင်း

လူတော်တော်များများက သူတို့စိတ်ထဲမှာ သူတို့ လုပ်ဆောင်ရမယ့် အရာတွေကို မှတ်မိနေတယ်လို့ ထင် ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်အလုပ်တစ်ခုထဲကို စိတ်နှစ်ပြီးလုပ် လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ နောက်တစ်ခုကိုမေ့သွားတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တာ မိမိလုပ်ငန်းစဉ်တွေကို ပြန်စဉ်းစား တော့မှ ကျန်ခဲ့တဲ့အလုပ်တွေ ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ဒါက စိတ်ဖိစီးမှုတွေ အကြီးအကျယ် ဖြစ်စေပါတယ်။ ကျောင်း သူကျောင်းသားတွေလဲ အိမ်စာတွေကို စာရင်းလုပ်ထား သင့်တယ်။ အိမ်စာစာရင်းလုပ်ထားတဲ့ကျောင်းသားတွေ

ရှိသလို လုံးဝမလုပ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျောင်းသားဘဝက တစ်ချို့အိမ်စာတွေမေ့ပြီး မလုပ်ခဲ့မိလို့ အရိုက်ခံရတာတွေ ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်။ တမင် တကာ မလုပ်လာလို့ အရိုက်ခံရတာထက် လုပ်ရက်နဲ့ မေ့ ခဲ့လို့ ခံရတာကပိုဆိုးပါတယ်။ (နှစ်ခုလုံးခံစားဖူးပါတယ်)

ဒါကြောင့် မိမိလုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်း ဆောင်တာ တွေကို စာရင်း List လုပ်ထားတာက စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း ကနေ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါ လိမ့်မယ်။

#စိတ်ဖိစီးမှုအရမ်းများနေတဲ့အချိန်

ကိုယ့်ကိုနားလည်ပေးနိုင်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီ မှာရင်ဖွင့်လိုက်ပါ။ မိမိခံစားချက်တွေကို မျှဝေလိုက်ပါ။ အန္တရာယ်မရှိတဲ့ တစ်နေရာမှာ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ပါ။ ဥပမာ အသည်းကွဲတယ်ဆိုရင် LINE တို့ FB တို့မှာ ကဗျာ လေးတွေရေးပြီး ခံစားချက်ကို ဖြေချလိုက်ပါ။ မရေးတတ် ဘူး မပြောပါနဲ့ အဲ့ဒီအချိန်မှာ ထိမိတဲ့ စကားလုံးလှလှ လေးတွေ ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။

တချို့တွေက စိတ်ဖိစီးမှုများလာတာနဲ့ အစား အသောက်တွေ ရပ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ တကယ်တော့ ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်မှ သာလျှင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ မျှတတဲ့ အာဟာရကို ရနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ညစ်ရင် အစားများများ စားချလိုက်ပါ။ စာဖတ်ခြင်း၊လမ်းလျှောက် ခြင်း၊ သီချင်း နားထောင်ခြင်းတွေက စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို လျော့ကျစေပါတယ်။

ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့် တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

Of The Month

ဧပြီလအတွက် စာဖတ်သူများထံ အသင့်တော်ဆုံး စာအုပ်အဖြစ် ဆရာဝင်းဖေဝင်း ဘာသာပြန်သော 'သမ္မတကြီးကိုပြောလိုက်ရမလား' ဘာသာပြန် ဝတ္ထုကို ရွေးချယ် လိုက်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်သည် ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ဖြစ်သော်လည်း စစ်မှန်သော ရသစာပေရှားပါးလွန်း သည့် ခေတ်၌ စာဖတ်သူတို့ ဖတ်ရှုသင့်ကြောင်း ရွေးချယ်ဖော်ပြလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုစာအုပ်သည် ၁၉၇၇ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိ နှစ်ပေါင်း ၄၀အတောအတွင်း ကမ္ဘာ့ရောင်းအား အကောင်းဆုံး စာအုပ်အဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သည်။ မူရင်းစာရေးဆရာ၏ ဝတ္ထုသွားကောင်းမွန်သေသပ်မှုကို အမိအရရှင်းလင်းအောင် ဘာသာပြန်ဆိုပေးနိုင်သော ဆရာဝင်းဖေဝင်း၏ ဘာသာပြန်လက်ရာကောင်းလည်းဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်တွင် အမေရိကန်သမ္မတ အက်ဒွပ်ကနေဒီကို လုပ်ကြံရန်ကြံစည်သူများလက်မှ ကတ်တင်ဖော်ထုတ်ရန်ကြိုးစားရသော အက်ဘီအိုင်လူငယ်စုံထောက်တစ်ယောက် အကြောင်းကို သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖော်ပြရင်း နိုင်ငံရေး၏သဘောကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဘာသာပြန်ခြင်းဆိုသည်မှာလွယ်ကူသည်မဟုတ်။ ဘာသာပြန်ဖူးသူတိုင်းက ထိုအချက်ကိုကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြပါလိမ့်မည်။ ဆရာဝင်းဖေဝင်းက မူရင်းစာရေးသူ၏ အာဘော်လည်းမလွဲအောင် ဖတ်ရှုရသူအပေါင်းလည်း ပေါ့ပါးစွာ ဖတ်ရှုနိုင်အောင် အစီအစဉ်ကျကျ ဘာသာပြန်ဆိုပေးထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မူရင်းဇာတ်သွားလည်း ကောင်း၍ ဘာသာပြန်ခြင်းလည်း ထိမိလှသော ဤစာအုပ်ကို Morning မှ ရွေးချယ်ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

Editor Team,
Morning E-Magazine

ကျေးဇူးတင်လွှာ

အခက်အခဲမျိုးစုံကြားကနေ Editor Team က အယ်ဒီတာတွေနဲ့ စာရေးသူတွေရဲ့ ကြိုးစားမှုကြောင့် Morning E-Magazine April issue ကို ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ Magazine မှာ လိုအပ်ချက် များစွာရှိနေသေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ခံပါတယ်။ နောင်လာမယ့် လတွေမှာ ယခုထက်ပိုမို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ကဏ္ဍတွေကို ထပ်မံထည့်သွင်းနိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။

အရင်အနှီးနဲ့ ရပ်တည်ရတာ မဟုတ်ဘဲ ဝါသနာအရင်းခံ ရပ်တည်နေရတဲ့ Morning E-Magazine ကို ဝါသနာတူ လူငယ်တွေ စုပေါင်းအကောင်အထည်ဖော်နေရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အမှား များ ပါရှိခဲ့ရင်လည်း ဝိုင်းဝန်း ပြီး ထောက်ပြဝေဖန်ပေးစေလိုပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ အလုပ်တွဲလုပ်လို၍ပဲ ဖြစ်စေ၊ စာမူများပေးပို့လို၍ပဲဖြစ်စေ အစဉ်အမြဲ ဖိတ်ခေါ် လျှက် ရှိပါတယ်။ အားပေးကြတဲ့ ပရိတ်သတ်များ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ Morning E-Magazine အဖွဲ့သားများက အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောကြား လိုပါတယ်။

Editor Team,
Morning E-Magazine

Morning E-Magazine

- Editor in chief - Toe Tat Aung (Bago)
- Editors - Maung Thura,
Khin Chue Thar
- Publisher - Morning
- Email - editor.morning@gmail.com
- Website - morningmm.blogspot.com

